

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interessererde.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FAMILIEN SWENSEN FRA KRISTIANSAND

VED

ELISA TANDBERG

I KOMMISJON HOS

GRØNDALH & SØN, OSLO

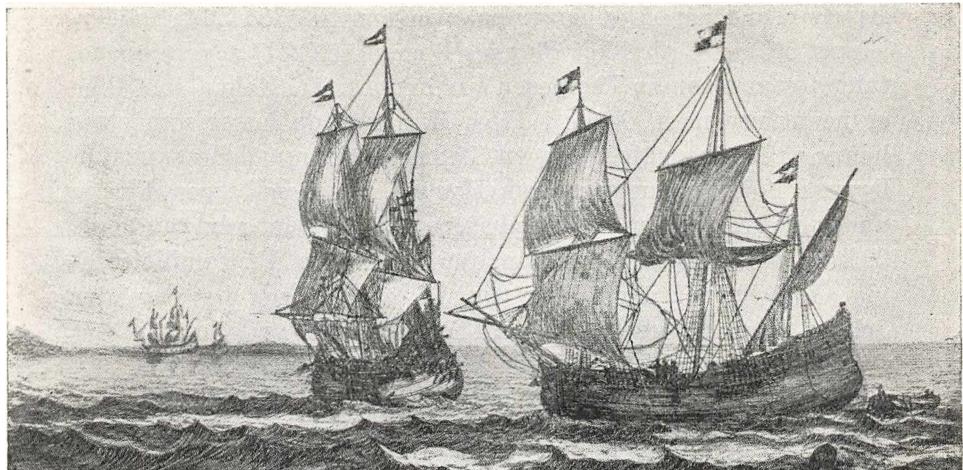
FAMILIEN SWENSEN

FRA KRISTIANSAND

VED

ELISA TANDBERG

NORSK PRENT L/L — OSLO 1949

En hollandsk østersjøfarer og en nordfarer.
Sverre Steen: Kristiansands historie 1641—1814, s. 75.

I. Rasmus Thomesen eide i 1740 hus i Kongens gate i Kristiansand, (østre kvarter som undgikk brannen i 1734) og må ha hatt det siden før 1731, da intet kjøp er funnet i mellomtiden (Kristiansand pt. bok 1, 341 b). Huset lå ved siden av huset til Idde, Sal. Bastian Hertzes, som skyldte Christiana, enke etter sokneprest til Vestre Moland, hr. Søfren Domitius, 200 rd. på en obligasjon hun måtte utstede i 1740 for å kunne kjøpe huset. Rasmus Thomesens borgelige stilling er ikke nevnt i panteboken, men Christiansands Mandtall 1670—1721 har i sistnevnte år en Rasmus Thomesen skredder i «Byens Østre Partj.» I 1747 var Rasmus Thomesen fadder til nedenfor nevnte Thomas Rasmussens sønn Rasmus. Den gamle døde 1748 20. mai i Kristiansand og ble gravlagt 25. mai på nordre siden av kirkegården, kanskje ved siden av den lille sønnesønn som døde 1747 21. mai og var jordet der. Den gamles alder er ikke oppgitt. Det var intet skifte etter ham og kirkebøker for

Kristiansand går ikke lenger bakover enn til 1734 Men fadderkapet og huset i hvilket Thomas Rasmussen (II) senere bodde, taler for at Rasmus Thomesen var dennes far. Enken som ikke er nevnt ved navn, levde i 1754. Hun eide da huset som etter henne må være gått i arv til Thomas, og hun døde sannsynligvis i 1756 da huset mellom Domitii Enke og Jørgen Ferrøe under matros Thomas Rasmussens fravær ble solgt av hans 2. kone med tillatelse fra ham før han reiste. En familietradisjon forteller at den første av slekten i Norge het van der Schere. Han var kommet i konflikt med sitt lands lov, flyktet fra sitt hjem i Nederland for å redde livet og holdt sitt navn hemmelig. Navnet Schere forekommer av og til i Norge og er ganske alminnelig i Nederland hvor ordet «van» er nyttet både ved borgerlig stedsbetegnelse og ved adel. Verd å merke er at Thomas Rasmussen (II) farte som matros, ikke på norsk, men på nederlandsk skute.

II. Thomas Rasmussen, matros, er ved sitt giftermål i 1745 kalt «Velagtbare og Velbefarne unge Karl» og eide da hus i Strandgaten i Kristiansands nyoppførte vestre bydel, et hus han har overtatt etter sin kones bror eller far, men han kunne ikke klare gjelden så huset ble solgt ved auksjon 1748 3. des. Med sin kone og lille sønn må han være flyttet til sin mor som var blitt enke dette år.

G. 1. 1745 21. okt., Kristiansand (trolovet 16. sept., vigd av «Prousten», «ringeste Lys») med «den ærlige og Gudfr. P.» Signe Elefsdatter (også Ellingsdatter), død 1753 15. des., Kristiansand, gravl. 20. des. på kirkegårdens nordøstre side. Skiftet etter henne begynte 29. mai 1754 med registrerings- og vurderingsforretning, idet «dødsfallet ey før nu anmeldt og et lovlig Skifte til Gieldens Betaling og om noget derfor skulde overskyde Den til Deeling Imellum Enkemanden Som ikke da hun døde var eller nu er tilstede, men farer udenlandsk med de Hollandske Skibe, og deres sammenavlede Børn.» Familien oppholdt sig hos Thomas Rasmussens mor som «blev tilholdt at give tilkiende hvorudi denne Stervboets midler bestod, da hun forklarede at hvad Boeskab de var Eiende af Tin,

Kaaber, Mesing, Jernfang, havde hun maattet sælge forat faa barnet (Rasmus d. 1747) og hendes Sønne Kone Signe Elevs-datter til Jorden bestædiget.» Hun viste fram av trevarer: en eketres kiste med lås og hengsler, en jernbeslått kiste og en gammel furukiste, 8 stoler, 2 gamle lærestoler og et firkantet ekebord med skuff. Av stentøy og glass var det «2 gamle Hvide Engelske Kruser, 1 Hvid Steen The Kande og 1 Studs Glas.» Den Sal. Koenes Gangklæder bestod av et stripet stoffes skjørt, et brunt og et gammelt «Cammelots ditto», 1 Sort Flanels Kiole, en rød- og hvidblomstret trøye og grønn stoffes kjole. Dertil eide familien en «Psalmebog med Sølv Spende og 1 Bog kaldet den Bedendes Kvede.»

«Hvad angaar Huus og Plats da er samme tilhørende Thomas Rasmussens moder for saa meget deraf kand overskyde fra hvad som det er pandsat for.»

Den 11. juni 1754 var skifteforvalterne forsamlet på rådstuen «for at erfare om nogen debi- eller creditorer vilde indfinde sig efter den derom tilforn på kirkedøren gjorde indkaldelse, men da man havde ventet depaa til middag og ingen indfandt sig, blev forretningen stillet i bero til videre.» 20. juni tok man skiftet opp igjen på rådstuen. Hverken kredi- eller debitorer innfant seg, men «Enkemanden Thomas Rasmussens moder mødte og begjærede Skiftet udsat til Høsten da hendes Søn, der som meldt var udenlands, kunde hiemventes,» samt at hun ikke visste noe å melde dette stervbo til inntekt eller utgift forinnen hans hjemkomst.

Den 5. mai 1755 var skifteforvalterne atter forsamlet. Ved plakater var enkemannen innkalt. Siden lenge før hustruens død hadde han vært på utenlandsfart, nå nylig var han kommet hjem «og gav tilkjende at han intet vidste Boet til Indtegt end det Løsøre som allerede ved Registreringen var anført ligesom han heller ikke vidste at nogen havde det mindste at fordre i dette Boe undtagen Mad. Anne Sal. Ole Gundersen Lunds som havde tilgode 15 Rd. hvilken Gield han lovede at betale kontant hvormed Mad Lund efter Tilspørgelse fra Skifte-rettten erklærede sig fornøied». Forretningen sluttet 7. mai med

at enkemannen beholdt boets formue 15 rd. — 2 — 20 — mot å betale utgiftene og gjøre opp gjelden kontant. Intet ble å arve ved dette skiftet (Kristiansand sk. pt. 5, 736).

Barn III 1 — III 3.

G. 2. 1755 23. okt., Kristiansands domkirke, trolovet 17. juli, «den ærlige og Velbefarne Mand» Thomas Rasmussen og «den ærlige og Gudfrygtige Pige» Barbra Johannesdatter Lund, gravl. 1795 20. nov., Kristiansand, «81 Aar». Vigelsen feiret man denne gang med «Mellemste Lys». Noen dager senere fikk Thomas skjøte på Mads Tronsens hus i Steengaten i byens vestre kvarter, mellom Ingeborg Høyers hus i vest og Jon Olsen i Posthuset i øst. «Frivillig og med sin sønn Tønnes Madsens samtykke, Raad og villie» solgte M. Tronset der oppholdt seg i Arendal, dette hus som han hadde kjøpt ved auksjonsskjøte av 1752 31. jan. Thomas Rasmussen betalte 106 rd. for det. (Kristiansand pt. bok 2, 324 a). Da han giftet seg, flyttet han fra sin mor og inn i dette hus og gav 31. oktober Mads Tønnesens sønn Tønnes Madsen i Arendal et 1. prioritets pant i huset «indtil den mig betroede Summa 56 rd. blir betalt.» Disse penger måtte Thomas låne for å kunne kjøpe huset. Pantebrevet ble avlyst 15. og 16. sept. 1760 etterat Thomas var død (Kristiansand pt.bok 6, 31).

Mannen måtte på langfart igjen, men forinnen hadde han gitt sitt samtykke til at Barbra 1756 21. april gav skjøte til Thomas Jacobsen Wiborg på deres eiendom i byens østre kvarter mellom Jørgen Ferrøes og Mad. Domitii huser (Kristiansand pt.bok 2, 333 b). «Hus og plats med alt det tilbehør som er 2de Jern Cachelovne, samt udi Gaarden et gammelt bryggerhuus med Skaarsten samt viidere, hvad muur og nagelfast er, den Tompt og Plats strækker sig i bredden til Gaarden øster og vester ... Alne og dybden ind efter nord og sør ... al.» Salgssummen var 50 rd., visstnok for Thomas Rasmussens barndomshjem i Kongens gate.

Det var ingen barn i dette annet ekteskap. Thomas var på sjøen og Barbra stelte for og oppdrog sine to stebarn, Svend

og Elen Johanne som var 10 og 5 år da hun ble deres mor. Få år gikk og Barbra fikk underretning utenlandsfra at Thomas Rasmussen «in Augustii Maaned 1759 i Amsterdam efter hjemkomst fra en Reise er bortdød.» Skiftesamling ble holdt i dødsbohuset i Kristiansand 1760 3. mai, skjønt det ennå ikke var meldt fra Amsterdam hvor meget avdøde hadde tilgode der. Huset inneholdt «een Stue hvorunder er en muret Kielder. Et Kamer nest ved og med een gamel Jern Kakkelovn, et Kiøken med skorsten og bagerovn, samt Retter bendk og hyller, ovenpaa ere 2de Kammere («oven over Een Sahl, derved eet Cammer») og loft derover samt Svale udenfor. I gaarden en hauge Plats og Veskiul som alt blev Vurderet for 80 rd.» Møblene var dels av ek, dels av furu. En liten brun kiste hadde lås og nagler, 2 dragkister likeså. Innboet ble verdsatt til 55 rd. — 2 — 22, boets hele formue utgjorde 135 rd. — 2 — 2.

Ny skiftesamling fant sted 21. august. Enken Barbra var tilstede og meldte, at hun ved korrespondanse «var kommet til Riktighed om hva hennes sl. Mand havde efterladt i Amsterdam da han døde». Det var 19 stykker hollandske dukater, 1 par spenner og 1 sølv knapp som enken hadde med og leverte i skifteretten. Da rettens folk ikke syntes at gullmyntene var «fullkommen halt eller verdje» lot de dem sende til «Borger» og gullsmed Michael Møller for å bli veid og taksert tillike med spennen og knappen. De 19 st. dukater veide tilsammen 4 lod 1 qt (kvintin) 1 øre og ble sammen vurdert til 42 rd. Spennene og halsknappen veide 1 lod $3\frac{1}{2}$ qt = 0 — 3 — 18. Boets hele formue utgjorde da 178 rd. — 2 — 16. Gjelden var 92 rd. — 0 — 10. Pantebrevet i huset ble avlyst. Det tilfalt enken 43 — 1 — 3 = 42 rd. i gull, sønnen fikk 28 rd. — 3 — 10, datteren 14 — 1 — 17. Barbras lagverge var Sr. Thomas Jacobsen Wiborg (Kristiansand sk.pt. 6,655 b).

Enken Barbra og Elen Johanne ble boende i huset mens Svend farte til sjøs, men han har vel også hatt sitt hjem der, når han oppholdt seg i Kristiansand. I 1767 forteller Brandtaksasjonsprotokoll 17 for Kristiansand: «Barbara Salig Thomas Rasmussens tilhørende hus nr. 408 i Wester Byens 4.

Qvarter» var et forhus i 2 etager, taksert for 100 rd. I 1778 var tidligere nr. 33 blitt til 405.

III. Sv e n d T h o m a s s e n , matros, døpt 1745 30 nov., Kristiansand domkirke, d. 1789 i Skottland. Familietradisjonen sier at han var skipstømmermann og -byggmester. Han kan jo også ha prøvd seg på dette håndverk. Sannsynligvis gikk han til sjøs straks etter farens død, ved sin trolovelse i Kristiansand 1773 9. mars er han nevnt som «den Agtbare og Søebefarne Unge Karl og Enrolleret Matross.» Fra sitt annet barns dåp i 1777 står han i kirkeboken som Svend Thomassen Lund. Man støter ofte på dette navn i den tids Kristiansand, en del av Oddernes øst for Otra (Torrisdalselven) heter jo Lund, siden 1946 eget prestegjeld. Lund-navnet forekommer blant fadderne både hos Thomas Rasmussen og især hos Svend Thomassen, og Lund forstrekker førstnevnte med lån. Deres hustruer kan ha hørt til slekten Lund, eller Svend kan i mange år ha fart med en av skipperne Lund, for det hendte jo at en underordnet tok navn etter den mann han lenge hadde tjent. Å dømme etter fadderne i 1775 til den senere sokneprest Thomas Swensen, hørte ikke innrullert matros Svend Thomassen og hustru til de ringeste i stiftstaden. At kreditorene ved booppgjøret i 1790 uten videre overdrog enken Ingeborg Gundersdatter boet bare på hennes håp om å «kunne stille dem tilfreds» senere, tyder på at i allfall hennes slekt inntok en viss økonomisk posisjon.

Om Svend Thomassen de første år av sitt ekteskap har bodd hjemme i Steengaten hos stemoren og søsteren vet en ikke, men da deres hus var solgt i 1781 og han ventet sitt fjerde barn, kjøpte han for 60 rd. hus nr. 206 «Stue og Kiøkken samt den Gaard og Hauge-Plads som stedse har tilhørt og endnu tilhører bemeldte Huus» (i Gyldenløves gate i østre bydel) og fikk 1782 2. september skjøte av Oven Larsen (Kristiansand pt.bok 4 (8), 351). Senere så han seg nødsaget til å skaffe kontanter og gav pant i huset for 50 rd. ved en 1. prioritets obligasjon til Christiansand Latinskole 1786 24. mai. Renten var 4 %. Dette pantebrev ble avlyst 9. juli 1805 «efters Quittering» (Kristiansand pt.bok 8, 407). I 1789 hadde huset num-

mer 213 i østre bydels 22. kvarter, verdsatt til 50 rd., sannsynligvis det samme hus som i 1807 og 1813 var nr. 219 og i sistnevnte år tilhørte Svends datter Malene og svigersonnen Bent Hansen Bue. Huset inneholdt også da stue med jern kakkelovn, kjøkken med ny bakerovn og spiskammer «samt til Huuset en liden Hauge.» Det var et en-etasges tømmerhus med tomt. Igjen kom det melding utenlands fra med et dødsbudskap til familien og skifteforretning begynte 1. september 1789 «i Stervboe Huuset efter den ved en Reise i Schotland farende og der sammested ved Døden Afgt. Mand Svend Thomesen.» Han etterlot sig tre sønner og en datter. Stervboenken Ingeborg Gundersdatter var tilstede. Bare det aller nødvendigste innbo fantes. Dertil «anført Stervboe Huuset bestaaende af Stue og Kammer med 1 jernkakkelovn («i disse Værelser er 2de Fag Vinduer, alt med bordtag og Teglsteen», se Brandtaksasjonsprotokoll 18 for Kristiansand), Kjøkken med Skorsteen og Bagerovn. Hvilket blev af Mændene Taxeret for den Summa 60 Rd.» Gjelden til Den latinske skole etter obligasjon i stervbohuset var uforandret 50 rd. Mer var det ikke å føre boet til inntekt, men enken meldte at det heftet gjeld og utgifter på det for tilsammen 65 rd — 2 — 12. Registreringen sluttet, skiftet fortsatte 28. juli 1790 på Kristiansand rådstue. Enken kom tilstede med sin lagverge, den ganske velstående herr Nils Wahl. Gjelden oversteg boets inntekter, selv om man solgte hele boet kunne all gjeld og utgifter ikke dekkes, men enken håpet dog at de ville overdra henne det registrerte bo så snart hun kunne tilfredsstille kreditorene, hva hun håpet å kunne. Hun utbad sig «Skiftets henstand paa een føye Tiid, som Skifte Retten hende bevilgede.»

Den 4. august fortsatte skiftet. Wahl og flere kreditorer godtok enken for sine fordringer. Hun krevde derfor skiftets avslutning og at boets samtlige effekter ble overdradd henne uten auksjon. «Hvorefter Stervboenken har at utbetale de Kreditorer som har godtat hende og for hvilke intet Udleg altsaa gjøres. Men den Latinske Skoles Fordring efter Obligation uddelges i Stervboehuset som Skolens Pant, og Skifteomkost-

ningerne i Løsøret for deraf at nyde skadesløs Betaling.» — Således sluttet dette skifte. (Kristiansand sk.pt. 9, 310 b, 365, a, b.).

G. 1774 1. feb. (trolovet 1773 9. mars), Kristiansand domkirke, med «den Dydrige og Gudelskende Pige» Ingeborg Gundersdatter. De «havde Mellemste Lys» og ble vigd av herr Schielderup. Hennes fødsel og død er ikke med sikkerhet funnet. Det ble døpt en Ingeborg i Kristiansand 1748 25. okt., datter av Gunder Pedersen og hustru Bente Leifsdatter, men noe skifte etter disse er ikke funnet. Svend Thomassens enke levde i Kristiansand i 1807, og det døde en Ingeborg Gundersonsdatter der 1810 12. feb., 62 år gammel, hun var enke etter Sven «Gundersen» (istedetfor Thomassen). Navneforvekslingen kan være feilerindring av den som meldte dødsfallet, på den måten er kirkebøker og andre kilder stundom blitt upålitelige. Folketellingen for Kristiansand i 1801 forteller at Ingeborg Gundersonsdatter da eide og bodde i Gyldenløves gate 219 i øst byens 22. kvarter. Hun kalles «Inger Husmor syekone, Enke ved 1. Egteskab, 50 Aar» og «Inger Sal. Tomsens». Hos henne logerte svigersonnen tømmermann Bærent Hansen, 32 år, hans kone Malene «Siversdatter» (istedetfor Svendsdatter), 24 år, og deres datter Gunild Bærentsdatter, 2 år. Ingeborgs dattersønn, Svend Bentsen Bue ble skrevet inn i kirkeboken som Svend «Svendsen», da han i 1827 hadde et barn til dåpen i Kristiansand.

Ingeborg Gundersonsdatter må som nevnt ha hatt velstående familie, for etter sin manns død kunne hun stille sine kreditorer tilfreds så hun ble boende i sitt «ejende hus i østre Byen» i 18 år, ernærte seg ved sør og holdt huset så godt vedlike at hun i 1807 solgte det til sin svigerson Bent Hansen Bue og hans arvinger for 100 rd. D. C., «alt paa Vilkaar at Kiøberen uden afgang i Kiøbesummen for sin egen Regning lader opføre og fremdeles istand holde et kammer med Loft oven over til Beboelse for min Levetid, ligesom jeg og forbeholder mig den imellem os forenede Anpart af Rentepenge, tilligemed fornødent Brug av Kiøkken og Skorsteen, og endelig forbeholder

jeg mig i Tilfælde af Sygdom at have et Menneske i Værelset hos mig til Opvartering, hvilket alt efter min Død tilfalder Husets Ejer uden videre Erstatning. Og da Kiøberen Bent Bue fuldkommen har fyldestgjort og betalt mig den omforenede Kiøbesumma Eet Hundrede Rigsdaler saa skal anmeldte Huus med Tilliggelser herefter følge og tilhøre Kiøberen Bent Hansen og hans Arvinger, saaledes som det ved Tiltrædelsen af ham befandtes, o. s. v.

Chisand 28. aug. 1807. Ingeborg Svend Thomassens Enke holdt i Pennen, Tor Friis». (Kristiansand pt.bok 8, 469).

Barn IV 1 — IV 7.

III 2. Rasmus Thomassen, døpt 1747 7. april, Kristiansand, d. 21. mai, 6 uker gammel og er gravl. på nordre side av kirkegården.

III 3. Elen Johanne Thomasdatter, døpt 1750 11. des., Kristiansand domkirke, blant fadderne var Nils Jacobsen Lund som senere ble losoldermann og havnefoged og er gravlagt i Domkirkekjelleren 1767, se NST IV, 55. Hennes død er ikke funnet, men hun var fadder 1799 til brordatteren Magdalenes barn. Hennes stemor solgte huset sitt 1779 22. mars til Elen for 96 rd. «hvorved hendes hos mig for 12 Aar à 8 rd. aarlig til kommen Tieneste Løn er hende godgiort, og Huusets ovenmeldte Kiøbe Summa saaledes Liqvidert. Saa skal bemeldte Huus med Plats og øvrige Tilliggelser herefter Eiendomelig tilhøre Kiøbersken Elen Johanne Thomasdatter og Arvinger til frit brug og betiening» (Kristiansand pt.bok 4, 60, 165). Med sin brors vilje og samtykke solgte hun sitt hus nr. 405 i byens vestre del 1781 19. sept. til Knud Hansen mester-skredder for 170 rd. Men så lenge som hun og stemoren Barbra lever skal de begge ha fritt værelse i huset hvilket opphører ved stemorens død. (Kristiansand pt.bok 7, 164).

III Matros Svend Thomassen (Lunds) barn.

IV 1. Thomas Swensen, sokneprest, f. 1775 26. april, døpt 2. mai, Kristiansand domkirke, faddere var «Madame Sophia Amalia, Hr. Raadmann Carl Femers, «Jomfru Anne

Femer, Raadmann Otthe Nideros, S. Daniel Isachsen, Mons. Ole Femer». Soknepresten døde 1843 14. april, Hole på Ringrike.

Han gikk på skole i Kristiansand, og etter at hans far var død underholdt han seg selv samtidig med at han leste til artium. I 1796 reiste han til København, ble student og kom samme år tilbake til Norge som lærer ved Strømsø lærde skole, visstnok kalt dit av rektor Christen Sørenssen, senere biskop i Kristiansand og i 1814 representant på det overordentlige storting. Rektoren var sønn av den velstående smedmester Søren Christensen og hustru f. Just i Kristiansand og kjente Swensen fra deres felles barndomsby. Som aftensångprest på Strømsø var Sørenssen lærer ved skolen, og hans tillit til Swensen var så stor at da han i 1797 var blitt utnevnt til stiftprost i Kristiansand og tilbragte høsten i København, lot han den unge student styre skolen. Før han reiste fra Strømsø gav han sin protegé et utmerket skriftlig vitnesbyrd.

Thomas Swensen tok sin teologiske embeteksamen i 1802 og var et par år lærer ved det von Westenske og Brandstrupske undervisningsinstitutt i København. Oppmerksom på at en landsens prest bør ha forutsetninger for å kunne bedømme jordbrukets større eller mindre lønnsomhet hørte han «aaf-brudt og med Application» forelesninger i økonomi av G. Begtrup, og i landøkonomi av C. Olufsen som var lærer ved den Classenske akerdyrkningsskolen på «Classens Have».

Den 28. mai 1806 ble Swensen utnevnt til residerende kapellan i Rollag, den øvre del av fjellbygden Numedal. Han hadde, da han i 1804 forlot undervisningsinstituttet i København, fått korte men gode anbefalinger av sine lærere ved Universitetet: C. F. Hornemand og professorene Moldenhauer, Münster og Sander. Alle skussmål er bevart i Caselli. Innlæg 1ste Depart. Janr.—Deebr. 1806, RA, Oslo. Men Swensens første prestembete gav ham ingen høy levestandard, hans elendige økonomiske kår nektet ham å vise den åpent givende hånd slik som han gjerne ville. Allikevel gjorde han seg så avholdt at menigheten siden ønsket denne kapellan tilbake som sokneprest.

Det foreligger ingen søknad fra Swensens hånd om hans neste kall Tolga. Biskopen foreslo fire blant søkerne, men Kongen gikk utenom disse og ansatte Thomas Swensen. I sin innberetning om Tolga, datert Opsloe Bispeg. 29. Aug. 1811, skrev biskopen at når skatter og utgifter var trukket fra beløp inn tekten seg til 455 dl. 57 sk. Dette gav ikke levebrød for en mann med familie, og det ble i 1811 aller underdanigst foreslått av biskopen at embetet aller nådigst måtte være fritatt «for Embedsskats Svarelse». Biskopen meldte videre at daglig stigende priser på alle fornødenheter på grunn av krigstiden lett kunne føre til mangel og hunger, dersom embetsmannen ikke fikk gratifikasjoner. Embetslønnen var nemlig som før krigen. Enkelte bønder betalte av seg selv større offer enn vanlig, men dette monnet lite. Stillingen var forresten ens over alt. Residerende kapellan Breder på Bergenhus i Rakkestad sendte 1. november 1811 et prememoria til biskop Bech i Oslo om tidens pinaktighet, litt før prost Thorkil Aschehoug skrev sin gripende søknad om pensjon.

Dertil kom at forskjellen på pengenes verdi nå og for noen år siden var meget merkbar. Læreren bør ikke forrette under trykkende næringssorger, og biskopen foreslo et temporært på legg i menighetsofferet inntil et år etter krigens slutt. Almuen får det refundert ved forøket innkomst av varenes høyere priser. Tjenerskapets lønn er steget til det mangedobbelte, følgelig kan det ikke besvære seg over større offer til presten. For de residerende kapellane er en betydelig forhøyet folkelønn enda mer trykkende fordi de sitter på små innskrenkete gårds parter som ikke gir det fornødne til tjeneres og families under hold.

Slik var forholdene i alminnelighet da Thomas Swensen giftet seg og flyttet til Østerdalen med sin visstnok forfinete og forvente brud. For ham i særdeleshet ble de ekstra besværlige og tunge fordi «Tolgen (er) et af de elendigste Kald i Aggershuus Stift, og det i Trengselsaarene 1812 og 1813 hvor han har liidt og fremdeles daglig lider meget. Indtægterne ere efter Finantscommissionens Dage ganske forvaklede; Offer

og Accidentsier saagodtsom tilintegjorde ved Pengevæsenets Fordærvelse. Prestegaard er her heller ei. Hvad der før dette Navn er en Gaard i Vingelens Annex, udlagt av Tonsets Kalds Mensalgods, ubebygget og ubeboelig, hvoraf hans eneste Indtægt er nogle Læs Høe, og nogle Læs Tørv imod selv at betale Gaardens Skatter. Han maa leie Huus hos en Bonde, og dette, uagtet det er noget af det bedste i sit Slags, er saa usselt, at han med den yderste Nød hidtil har reddet sine smaa Børns Sundhed og Liv imod dette sibiriske Climats Voldsomhed. Gandske som en Byprest maa Han kjøbe næsten enhver Ting for den rede Skilling: Korn, Brænde, Klæde etc., og han savner endda den Bekvemmelighed som denne har, at kunne kjøbe paa Stædet; for ham er der endog en trykkende transport at betale fra Trondhjem og hertil, omrent 20 Mile.»

For å komme bort fra disse forhold søkte Swensen 1816 29. april Lårdal soknekall i Øvre Telemark, ble utnevnt 7. april 1817 og kom til Lårdal 7. aug. I dette sunne skog- og fjell-distrikt nord for Bandak med kulturminner som Eidsborg gamle stavkirke og det praktfullt utskårne Breilandsbur i Høydalsmo, og med naturherligheter som det trange Ravnejuvet, fant han seg endelig tilrette og trivdes. Men også dette kall var lite innbringende, og med tanke på sin barneflokk som skulle fram i verden, så han seg om etter noe bedre. Skjold i Ryfylke ble ledig, inntekten var 600 spd. Den 18. sept. 1821 søkte han, utnevnelsen fant sted 8. des. Etter nesten 10 års virke i dette embete kjente han sine krefter nedbrutt. Med hans søknad om det vakre Hole på Ringerike fulgte en legeattest, datert 16. sept. 1830, fra distriktskirurg Schwarzsacker i Stavanger om at «Climaet i hans nuhavende Embedsdistrict er skadeligt for hans Helbred...» Swensen har i lengere tid vært sykelig og i siste vinter flere uker sengeliggende av gikt m. m.... «det første upaatviveliget en Følge av Skiods fugtige og taagede Beliggenhed.» Anneksreisene på de dårlige veier var heller ikke av det gode for ham. Han ble utnevnt til Hole 1831 18. juni. Et par år senere lammet en hjerneblødning hans høye hånd og fot. Selv om Hole bød på forholdsvis strake og bekvemme

veier var han etter slaganfallet mindre skikket til å foreta reiser og forretninger, og hans personellkapellan J. L. Kjerulf styrte derfor embetet for ham fra 1834—1842. «I betragtning af de mange Besværligheder han havde udstaaet og dette Uhelds (apoplexi) Beskaffenhed blev han tilstaaet endeel av Capellan-Lønnen af Oplysningsvæsenets Fond. I sin Tid skal han have været en ret flink Præst.»

Litteratur: Bastian Svendsen: Geistligheden i Agershus stift IV. del, I. bind 213, SA, Oslo. Geistlige embetsansøgninger, RA, Oslo. Gunnar Tveiten: Hole herred, Kra. 1914, 305 flg.

G. 1812 14. juli, Drammen (Strømsø Kirke, brylluppet stod på Lilleøen) med Christiane «Rebekka» Boyesen, f. 1788 14. juni på Seierstad, Østre Toten (Hof kirke), d. 1872 22. nov., Drammen, datter av major «Carl» Fredrik Boyesen (Bøysen), f. 1732 16. juli, Gran prestegård, d. 1807 1. mars på sin eiendom Lilleøen, Strømsø, hvor han slo seg ned da han tok avskjed, g. 1777 9. juni, Bragernes, med Anne «Margrethe» Caspersdatter Suur, f. 1748 20. okt. Bragernes, d. 1831 20. feb. på Borre prestegård hos svigersonnen presten Jacob Rosted Suur, og gravlagt på Borre kirkegård.

Rebekka Swensen,
f. Boyesen.

Boyesen eller Bøysen, slekten stammer fra Boye Fredriksen fra Tetensbøl i Slesvig, død 1640. Han utvandret til Norge, tok borgerskap i Oslo 1605 og fikk 1620 kongebrev på hele gården Foss med kvern- og sagmøller i Akerselven på Sagene. (En del opplysninger om familiene Riis og Hagerup, Bergen 1912. S. H. Finne-Grønn: En østlandsslekt Riis, Oslo 1935). I Ch. Delgobes samling finner man at et av hans barn var generalveimester sønnenfjells justisråd Anders (Andres) Bøysen, død 1708 15. juni på østre Skøyen i Aker som han kjøpte i 1674. Hans husstand bestod i 1678 av 11 personer: han selv og hustru, 3 barn, «1 Præceptor, 2de Tieniste Karle,

3de Tieniste — Piger.» Hans hustru Maria Pedersdatter Otte var f. 1643 1. juli, København, d. 1714 3. jan., Aker (S. H. Finne-Grønn: Familierne Treschow og Wiel, NPT 1, 198). Blant deres 13 barn var sokneprest til Spydeberg Peter Boyesen, døpt 1671 13. juli, d. 1750 23. aug. på Haltorp i Spydeberg, g. med Karen Christophersdatter Stockfleth, gravl 1734 14. juli der, foreldre til Christopher Nicolay Boyesen, døpt 1697 25. mai, Spydeberg, d. 1738 25. nov. på Gran prestegård, sokneprest til Gran siden 1730 24. feb. Hans hustru Maren Margrethe Langhorn, gravl 1764 9. mars, var dansk. Th. Hauch-Fausbøll har i sin «Slægtehaadbogen», Kbh. 1900, 515, en korfattet stamtable Langhorn, nærmest over menn av eldre ledd. Maren eller Margrethe er ikke nevnt. Hennes søster Elisabeth Dorothea var gift med hennes svoger P. O. Boyesen, i sin tid sokneprest på Sjælland, og hennes bror oberstløytnant Magnus Langhorn, 1690—1759, var slottsforvalter og kommandant på Rosenborg slott. Maren Langhorn var Rebekka Boyesens farmor.

Suur, se anetavle 2. Bernhard Suhr som døde i okt. 1685, ble hoffurer eller kongelig bryghusskriver hos Fredrik III i København, tilslutt var han inspektør over Gjentofte gård. Slekten fikk av Kongen tillatelse til å føre et våpen, en ugle på et plogjern, men var ikke derfor adlet. Bernhards sønn og sonesønn var prester i Danmark, 4. generasjon Caspar Bernhardsen Suur som endret skrivemåten av navnet, ble kjøpmann på Bragernes i Norge og far til Anne Margrethe Suur, gift med major Carl Boyesen. De fikk 4 døtre, de 2 døde små.

Rebekka og hennes eldste søster Margrethe, f. 1780, konfirmert 1796 av sokneprest Hesselberg på Strømsø, levde sine ungdomsår på eiendommen Lilleøen der. De har nok vanket en del på Austad i Strømsgodset hos sine slektinger, kjøpmann Peder Cappelen og frue, to vifter som blir bevart i familien, har formodentlig tilhørt søstrene. De har sydd de to nydelige eldste navneduker i Swensenslekten, Margrethe sin i 1790, den tilhører fra Hildur Stephansen Smith, f. Swensen, og Rebekka sin i 1800, den eier hennes sónns datterdatter Kathrine Møller som også har tippoldemorens vakre syskrin. Slekten er foreviget i forbokstaver med hvert sitt motiv, det er fint og godt gjort av de 10 og 12 års småpiker, og man aner at stole- og putetrekk senere er vokset fram under deres dyktige fingrer. Begge søstre ble gift med prester, og deres byoppdragelse har kanskje ikke gjort dem til praktiske husmødre der kan hjemmevirke alt: mat, klær, lys og meget mer. Rebekka hadde for-

resten heller ingen prestegård å virke av før familien kom til Lårdal i 1817.

Barn V 1 — V 8.

IV 2. Magdalene (Malene) Svendsdatter, f. 1777 9. nov., Kristiansand, døpt 16. nov. i Domkirken, d. 1813 15. juni i sitt hjem i Gyldenløves gate 219 i Kristiansand, «34 Aar gl.» Skifte begynte med registrering 24. juli (Kristiansand sk.pt. 14, 241, 272, 277.). Alle barn var hjemme hos faren som var tilstede og anviste «Boets Effecter». Avdødes gangklær var sydd om til barna. Etter registreringen ble «Stervboehuset besiget og befandtes at bestaae af en 1 Etage Tømmerbygning, hvori er 4 Værelser, dog alle ej istand med Skorsteen, i Gaarden selv Brønd og en liden Hauge Plads, hvilket alt blev taxeret til Værdie 200 Rbd.»

G. 1797 23. nov., Kristiansand domkirke, med Bent Hansen Bue, tømmermann og «kjører», f. 1769, d. 1823 28. juli, Kristiansand, «54 Aar gl.» av nervefeber, gravl. 13. juli der, sønn av Hans og Gunhild Bue som er gårdnavn flere steder på Vestlandet. Bent Hansen var matros da han giftet seg. Ved folketellingen i 1801 er han kalt tømmermann og fra 1803 og framover er dette hans vanlige titel. Senere må han ha hatt en slags vognmannsforretning, for ved barnas giftermål etter hans død kalles han kjører. Som tidligere nevnt kjøpte han 1807 28. aug. sin svigermors hus Gyldenløves gate 219 i østbyens 22. kvarter og hadde bodd der siden sitt giftermål. Et halvår etter hustruens død gikk han inn i nytt ekteskap i Kristiansand domkirke med en enke, Guri Olsdatter (46 år i 1801) og fikk med henne en 1 etages tømmerbygning på 3 værelser og kjøkken i Steengaten 127. Han solgte da sitt eget hus (Kristiansand sk.pt. 16, se reg.).

Barn alle f. i Kristiansand:

1. Gunhild Bentsdatter, f. 1798 11 juni, døpt 15. juni, d. 7. juli samme år.
2. Gunhild Bentsdatter, f. 1799 27. sept., d. 1827 21. juli i Kristiansand av nervefeber. G. 1821 3. juli med «Bernt» Zacharias Stiansen, tømmermann og kjører,

f. 1793 i Aae sokn, døpt 11. nov., Lyngdal, d. 1841 13. jan., Kristiansand. Deres sønn, overrettsakfører i Tvedstrand Samuel Bærentsen og hustru, prestedatter Alexia Bech, hadde barnene (1) skipsreder i Hamburg Alexander Berentsen, (2) o.r.sakfører Ole Samuel Berentsen som i sitt ekteskap med Jessy Gram fra Drammen ble far til skuespiller, forfatter Aksel Bech Berentsen, (3) Fredrikke Berentsen som i 1917 tok initiativet til å stifte Bjørnson forbundet.

3. Hans Bentsen, f. 1801 25. des., d. før skiftet etter faren i 1823.

4. Ingeborg Bentsdatter, f. 1803 11. nov., d. 1804 8. april, Kristiansand.

5. «Sven» Thomas Bentsen, smedmester, f. 1805 5. mars, g. 1826 24. nov., Kristiansand, med Ingeborg Nielsdatter Ugland, f. 1904. 3 barn

6. Ole Bentsen, kjøpmann, f. 1807 24. juli. Han er vel den kjøpmann Bentsen som hadde kontakt med fetteren, børskommissær Søren Suur Swensen i Drammen.

7. Ingeborg Bentsdatter, f. 1811 2. aug., g. 1830 17. des., Kristiansand, med sin svoger Bernt Zacharias Stiansen. 1 barn.

IV 3. Gundersen, f. 1779 2. okt., døpt 10. okt., Kristiansand, blant fadderne var Anne Magdalene Gundersdatter, kanskje søster av barnets mor, Ingeborg Gundersdatter. Guttens skjebne er ukjent, han levde i 1789 og 1790 og er sanssynligvis død ung.

IV 4. Rasmus Svendsen, f. 1782 11. april, Kristiansand, døpt 19. april i Domkirken, holdt over dåpen av Astri Nils Bentsen Lunds fra Oddernes, d. 1789, 10. aug., gravl. 13. aug.

IV 5. Barbara Sidsilia Svendsdatter, f. 1785 13. mai, Kristiansand, døpt 20. mai, d. 17. okt.

IV 6. Svend Svendsen, f. 1787 6. sept., Kristiansand, døpt 14. sept., d. 18. nov., « $2\frac{1}{2}$ mnd. gl.», alle 3 gravl. på kirkegårdens nordvestre side.

Ole Svensen,
byfogedfullmektig.

IV 7. «Ole» Samuel Svensen, byfogedfullmektig, f. 1789 9. april, Kristiansand, blant fadderne var Astri Nils Bentsen Lunds, Bodil Samuelsd. Lund, Ingebreth Arnesen Lund), d. 1836 14. des., Kristiansand. I 1813 var han kontorbetjent eller fullmektig hos skifteskriveren i Kristiansand, siden ble han fullmektig hos byfoged Willoch der i byen. Han var ugift og hadde dårlig helse. Da han døde hadde han i lang tid logert hos kjøpmann Sivert B. Grue, og forut for den tid stått i vennskapsforhold til Grue i 18 år, og

«det er almindelig kjent i Byen at den Afdøde under hans Svagheder som ofte kom paa ble behandlet som Sønn i Huuset.» Han må ha vært lik en far for sin søsters barn som flere ganger døpte sine barn «Ole».

Skiftet etter ham viser en gammeldags rikholdig garderobe: 21 gamle og nye skjorter, 9 flipper, 22 lommetørklær, 15 hvite halstørklær, 6 par ullstrømper, 11 par støvler, 1 silkeparaply, 3 hatter, dertil benklær og dresser. Arvinger var hans bror, sokneprest Thomas Swensen og den avdødes søster Magdalenas barn. Soknepresten frasa seg sin arv til fordel for søsterdatter-sønnen, den senere overrettssakfører Samuel Bærentsen. Boets formue var alt i alt 527 spd. 55 sk. og gjelden 227 spd. 48 sk. (Kristiansand sk.pt. 18, 67—126).

Fullmektig Ole Svensens egenhendige navnetrekk finner man i Kristiansand skifteprotokoll 14, 241.

IV 1. Sokneprest Thomas Swensens barn.

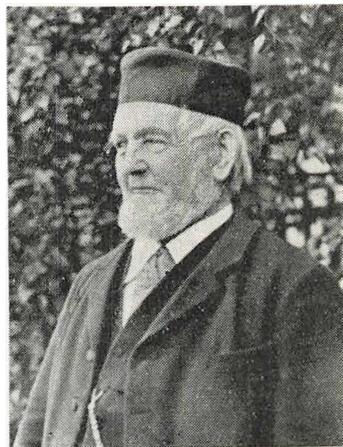
V 1. «Carl» Nicolai David Swensen, lege, f. 1813 28. mai, Tolga, d. 1844 2. okt. som følge av skader han fikk ved å kjøre lybsk nedover Krokleiva. Han ble student i 1832/33

og studerte medisin, tok preliminæreksamen 1834 og norsk medisinsk embetseksamen 1839 5. juni. Fra 1. juli — 1. okt. dette år var han konstituert distriktslege i Østerdalene, sommeren 1841 gjorde han tjeneste en måned som lege ved kadettleiren på Ringerike, og høsten 1842 var han epidemilege i Nedre Romerike. Ellers virket han siden eksamen som privatlege på Ringerike. Han var forlovet med sitt søskenbarn «Rebekka» Christiane Suur, f. 1820 17. juni på Hvaler, datter av sokneprest der (senere i Borre) Jacob Rosted Suur og Margrethe f. Boyesen. Hun levde ugift dels hos sine søstre på Vestlandske prestegårder, dels hos sin forlovedes bror, børskommissær Søren Suur Swensen på Bragernes, og døde 1884 5. juni hos svogerens, sokneprest Svend Walnum i Bergen. Hennes navneduk av 1829 er også tatt vare på i familien.

V 2. Christian Fredrik Swensen, skippereder, f. 1815 i Tolga, d. 1894 14. sept. Drammen, gravl. 19. sept. fra Bragernes kapell. Så lenge hans far levde kom han i ferien fra sjøen hjem til prestegården i Hole. Da hans mor som enke var flyttet til Drammen, bodde han hos henne i hennes lille gård på Grønland, partiet ovenfor Strømsø torg, og

Frøken Grethe Swensen.

Chr. Fr. Swensen,
skipsfører.

da moren døde i 1872, overtok han gården med søsteren Grethe til å forestå husholdningen. Sine siste år levde han som pensjonær hos broren, børskommisær Søren Suur Swensen på Bragernes. Fru sokneprest Arnesen kalte opp sin nesteldste sønn etter denne farbror og etter sin svigerfar, Christian Arnesen. Skipsfører Swensen var en dyktig treskjærer, flere av hans arbeider finnes i familien.

V 3. Søren Suur Swensen, kjøpmann, skipsreder, til slutt børskommisær, f. 1817 9. feb., Tolga, d. 1901 29. aug., Bragernes, etter lengere tids sykelighet. Da han var konfirmert og familien kom til Hole, ble han satt i kjøpmannslære, sannsynligvis i Drammen. Her i byen slo han seg ned som selvstendig handelsmann i begynnelsen av 1840-årene og drev en større kolonialforretning, vesentlig bondehandel, i Nedre Storgate på Bragernes, inntil Drammen 12. juli 1866 ble rammet av den brann som la en stor del av byen i aske. Han startet en mindre destillasjonsforretning og brennevinshandel, men hadde sluttet begge disse før brannen ødela hans kjøpmannsvirksomhet. En tid drev han krittmosse, og sammen med S. Lorentzen en såpefabrikk som lå på Grønland. Swensen hadde del i flere av partsrederiene i Drammen.

Jacobine Swensen,
f. Suur.

Søren Suur Swensen,
børskommisær.

Etter brannen ble han regnskapsfører for et større hvalfangselskap med sete i Drammen, til han omtrent midt i 1870-årene overtok arbeidet som børskommissær, en lønnet stilling han beholdt til 1897. Da han fylte 75 år i 1892, var dog megler Samuel Nielsen blitt konstituert kommissær på Swensens «an- og tilsvare».

Søren S. Swensen var en særdeles aktet og avholdt mann som har hatt de fleste kommunale tillitsverv i Drammen. I 1858 og 1859 var han overformynder, et dengang ulønnet hedersoppdrag som bare faller på en formuende mann; det gir den fordel at innehaveren kan undslå seg for å velges til andre gjøremål. Gjennom flere år var han medlem av kommunestyret, dels som formann, dels som representant. Under behandlingen av den vanskelige sak om Oslo—Drammensbanens innføring i Drammen 1871, satt han i Drammens formannskap. Flere ganger var han valgmann. Han var forstander og kasserer, 1873—1878, for stiftelsen «Alders hvile» til omsorg for eldre ugifte damer i Drammen. Senere var han en tid forstander for Søren Capjongs legat til verdige trengende i Drammen. Han var medlem av børs- og handelskomiteen. I over 40 år stod han som styresmann i Drammens Sparebank, fra 1886—1892 var han formann. De siste år før han døde, da han var gått av som børskommissær, førte han et meget tilbaketrukket liv i sitt lille grå 1½ høgds hus like ved kaien, rett ned for Bragernes stasjon, nå er det fabrikkontorer der.

Swensen var kalt opp etter sin mors morbror, kjøpmann og forlikskommissær på Bragernes, Søren Caspersen Suur og fikk derfor den sølvpokal som engang var skjenket Suur av takknemlige medborgere. Den tilhører nå hans sønnesønn, ingeniør Erik Halling Swensen.

Drammens Tidende skrev i sin nekrolog: «Swensen var en Hedersmand av den gamle Skole og han besad i særdeles høi Grad sine Medborgeres Agtelse.» Han ble gravlagt fra Bragernes kapell 3. september, presten Bøckmann holdt sørgetalen over en strofe av Esaias: «Den rettferdige går inn til fred.» For børskommissær Swensen hadde vært en strengt pliktopp-

fyllende og samvittighetsfull mann. Også en taus mann som i stillhet tenkte grundig over og undersøkte enhver sak han hadde med å gjøre. Han la alltid for dagen levende interesse og en rettvis handlemåte. Hans sønn, presten Johannes Swensen forrettet ved graven.

Litteratur: Nekrolog i Morgenbladet nr. 523/1901 29. aug., Drammens Tidende nr. 236 og 241/1901 30. aug. og 4. sept. Drammens bybok 1811—1911, Drammen 1911, se reg. Drammens Sparebank 100 aar, 1823—1923, Drammen 1923. O. Chr. Orning: Drammens Børs 1839—1939, Drammen 1939, 101.

G. 1850 28. juli, Drammen, med sitt søskenbarn J a c o b i n e (J a k k a) M a r g r e t h e S u u r, f. 1822 21. aug., Hvaler prestegård, hj. døpt. 4. sept., «insignet» i kirken 17. nov., d. 1896 2. okt., Bragernes, datter av sokneprest Jacob Rosted Suur, f. 1777 10. april, Bragernes, d. 1850 13. juli i sin lille gård på Strømsø, gravl. på kirkegården der, g. 1814 9. jan., Jevnaker, hvor han da var kapellan, med sitt søskenbarn «Margrethe» Elisabeth Boyesen, f. 1780 8. april på gården Seierstad, Østre Toten, døpt i Hof kirke, d. 1857 12. april, Bragernes, hos sin svigersønn kjøpmann Søren Suur Swensen. Som enke siden 1850 vedble hun å bo noen år i huset på Strømsø, men flyttet siden til Swensens.

S u u r, se under IV 1. Kjøpmann i Drammen, Bernhard (Bernt) Caspersen Suur, døpt 1742 4. okt., Bragernes, d. 1801 14. okt., gravl. 17. okt., Strømsø kirkegård, g. 1775 3. nov., Bragernes, med sitt søskenbarn Mette Cathrine Risted, f. 1758 26. mars, døpt 3. april i Løten av Høland, d. 1827 1. sept. under et besøk på Bragernes, gravl. Strømsø kirkegård i sin manns gravsted, var foreldre til sogneprest Jacob Rosted Suur. Mette Cathrine Risted er datter av sokneprest til Høland, Jacob Risted, f. i Risted ved Slagelse på Sjælland, g. m. Gjertrud Petronelle Hofgaard (søster av Rebekka Hofgaard g. med kjøpmann Caspar Suur, døtre av kjøpmann i Drammen, Søren Jensen Hofgaard og 2. hustru, Maren Pedersdatter Opdal). — J. C. L. Lengnick's ufullendte stamtable Risted. E. A. Thomle: Familien Hofgaard i Norge, Kra. 1911, 20—21.

B o y e s e n (BøySEN), se IV 1. Margrethe var, som Rebekka g. Swensen, datter av major Carl Boyesen.

V 4. A n n e M a r g r e t h e (G r e t h e) S w e n s e n, f. 1819 9. nov., Lårdal, d. 1915 23. april, Drammen, gravl. 28.

april fra Bragernes kapell. Hun ble konfirmert i Hole og hjalp til hjemme på prestegården. Da sokneprest Thomas Swensen var død, flyttet hun med sin mor til dennes lille eiendom på Grønland i Drammen og stelte for henne til hun døde. I mange år styrte hun huset for sin bror, skipsfører Christian Swensen, og da denne oppløste sitt hjem, kom hun med ham til broren Søren Suur Swensen. Børskommisærén døde i 1901 — samme år som hans søster fra Tandberg — og Grethe Swensen ble opptatt i hjemmet hos fru Tandbergs svigersønn, agent Møller, hvor hun ble til sin død, og hvor hun var en snill og elsket gammel moster, interessert i politiske og religiøse spørsmål og alltid fulgt av sitt strikketøy.

V 5. Ingeborg Swensen, f. 1821 1. nov., Lårdal, d. liten i Skjold.

Thrine Tandberg,
f. Swensen.

Andreas Tandberg,
kjøpmann, bankassistent.

V 6. Mathæa Kathrine (Thrime) Swensen, f. 1824 14. jan., Skjold, d. 1901 26. aug., Drammen, gravl. på Bragernes kirkegård. Hun ble konfirmert i Hole 1839 13. okt. og har vel bodd hos sin mor på Grønland til hun giftet seg. Som enke hadde hun sitt hjem hos svigersonnen Møller.

G. 1856 30. sept., Drammen, med Andreas Heyerdahl Tandberg, daværende kjøpmann, f. 1821 20. okt., Tønsberg, d. 1889 19. aug., Bragernes, sønn av sokneprest Johan Christian Tandberg, f. 1786 6. nov., Moss, d. 1860 16. mars, Modum, g. 2. 1819 20. jan., Tønsberg, med Ulrikke Eleonore Faye, f. 1799 5. juli der, d. 1856 24. juli, Modum.

Tandberg, den tidligst kjente bondeatt fra Tanberg gård i Norderhov. Gården ble solgt ut av slekten i 1741, siden har familiens menn vært offiserer, embedsmenn, forretningsfolk og bønder. Sokneprest Joh. Chr. Tandberg er sønn av sorenskriver Tandberg i Lier. — En slekt Tanberg — Tandberg, Kra. 1909 og førøkt utgave, Oslo 1938.

Faye, franske hugenotter av borgerlig adel, de kom til Norge over Skottland i 1640-årene med skipper Mathias Faye som har en tallrik etter-slekt i Norge. Ulrikke Faye er datter av kjøpmann og skipsreder i Tønsberg, Mathias Wilhelm Faye, 1762—1811, g. 1771, Bragernes, med Antonette Harmsen, 1770—1832. — J. C. L. Lengnick: Genealogier, 2. saml., 3. b., Kbh. 1851, 131. Stamtre over familien Faye, Chr. 1910 (litografi). Th. Hauch—Fausbøl og H. R. Hiorth Lorentzen: Patrisiske slægter, 2. samling, Kbh. 1911, 83 flg.

Andreas Tandberg gikk på skole i Fredrikstad; da familien kom til Modum i 1837 sendte hans far ham til grosserer A. M. Tandberg i Drammen hvor han skulle utdanne seg til forretningsmann. Her arbeidet han i omrent 10 år, oppholdt seg et par år i Hamburg og England og etablerte seg som kjøpmann i Drammen omkring 1850. Han gikk konkurs midt i 70-årene, siden var han til sin død assistent i Norges Banks avdeling i Drammen.

Barn:

1. Frithjof Tandberg, f. 1861 26. aug., Drammen, d. 1862 8. jan. der.
2. Eleonore (Nora) Rebekka Tandberg, f. 1863 1. feb., Bragernes, d. 1906 13. juli der.

G. 1894 12. mai, Oslo, med Peder Bryn Møller, agent, f. 1866 27. juli, Drammen, d. 1931 6 juni der, sønn av kjøpmann der Ludvig Adolf Møller, f. 1819 27. jan., Langesund, d. 1892 4. mars, Drammen, g. 1851 14. april, Strømsø, med

Andrine Dorthea With, f. 1827 21. sept., Drammen, d. 1905
9. okt. der.

Møller, denne slekt stammer fra Jørgen Jensen Mygind, d. 1712 som festebonde i Mygind by på Fyn. Hans sønnesønn, cand. theol. Henning Hansen Mygind, 1708—1763, kom som klok til Nes på Romerike i Norge og giftet seg med løytnant Petter Møllers datter Anne Cathrine; hennes sønn major Peter Møller slofset Mygind. — C. H. Møller-Nielsen: Stamtaavle over en dansk-norsk slekt Mygind — Møller — Nielsen, Askim 1925. Peder Bryn Møllers bror lektor Jørgen Møller i Oslo har utarbeidet sin slekts-tavle, men ikke trykt den.

With, sjømannsslekt i Holmestrand siden omkring 1700. Andrine With er datter av skipper-reder Fredrik Christensen With, g. 1. med Louise Gundersen. — Richard With: Hvorfra stammer de forskjellige slekter With i Norge? NST III, 44, Oslo 1931. En slekt Tanberg — Tandberg, Oslo 1938, 79.

Som ganske ung mann ble Peter Møller ansatt i manufakturfirmaet I. W. Rudolph i Drammen og arbeidet i dette firmaet i nesten 50 år, omtrent hele tiden som reisende i Telemark. Der fikk han etterhvert mange venner og ble kjent overalt. I hans hjem bodde som nevnt enkefrau Thrine Tandberg til sin død i 1901, da den 84-årige tante Grethe Swensen kom i hennes sted. Møllers har 2 barn som bor sammen på Bragernes: «Kathrine» Andrea Møller, f. 1896 11. nov. der, kontordame i forsikringsselskapet Norge A/S, Drammen; og Alf Tandberg Møller, f. 1899 8. sept., Bargernes, kontorsjef ved A/S Solberg Spinderi, Solbergelv pr. Drammen.

V 7. David Dietrichs Swensen, proprietær og fabrikkeier, f. 1826 11. sept., Skjold (kalt opp etter den ansette kjøpmann i Sundgaten på Bragernes, David Dietrichs, 1767—1825), d. 1904 27. okt., Oslo (Uranienborg), gravl. 2. nov., Vår Frelsers gravlund. Han ble konfirmert i Hole 1841, utdannet seg til landmann på sin fars prestegård og styrte enkesetet for sin mor til hun flyttet til Drammen 1844—1845. Derpå var han et halvår landbrukslev hos agronom C. T. Christensen i Lier og ble siden praktisk lærer ved Buskerud fylkes landbrukskole i Eiker hvor Christensen var styrer 1848—1851. I denne stilling ble Swensen hans ettermann til 1863 og bodde

Thrine Swensen,
f. Wigersund.

David D. Swensen,
fabrikkeier.

fra 1854 på landbrukskolen, gården Aker i Haug sokn av Eiker. Før han sluttet som skolestyrer hadde han i 1857 kjøpt Skollerud i Søndre Ådal, i sin tid den største gård i dalen. Her holdt han privat landbrukskole 1863—1874, da han solgte gården til et interessentskap av flere gårdbrukere og bosatte seg i Oslo.

David Swensen var aktet og æret i hele Buskerud fylke. Han var styremann i Buskerud amtslandhusholdningsselskap 1849—1874, var med i Ådal herredstyre 1869—1874, satt i fattigkommisjonen og var ordfører gjennom flere år. Formann i Ådal herredsmatrikkel-kommisjon og i Hallingdal fogderi-kommisjon 1867—1868. Hans utpreglete politiske interesser førte til at han ble valgmann 1865—1871, 2. suppleant 1865—1866, møtte på Stortinget som 3. representant 1868—1869 samtidig med gårdbruker Olaus Færden, Asle Sand og sorenskriver Rye, og var 2. representant 1871—1879 da han frabad seg gjenvalg. Han satt alltid i tollkomiteen.

I Oslo virket Swensen som skipsreder og fabrikkeier. Sammen med flere kjøpte han i 1882 Borch-sliperiet i Vestfoss. Det var ført opp omkring 1870 så det var ikke gammelt, men

Swensen lot legge ny rørledning, bygde vedkokeri og gikk over til fabrikasjon av brun mekanisk tremasse. Bruket fikk nytt navn: Ekers Træsliberi, det ble styrt av eldste sønn av Swensen og var i drift til 1906, da det ble solgt til Vestfoss Cellulosefabrikk. Swensen hadde også sagbruk i Vestfoss. — I 1883 bygde han Gjøvik Cellulosefabrikk i Vardal sammen med generalkonsul Chr. Christoffersen og lot sin nesteldste sønn lede den. Fabrikken ble senere likvidert.

Fabrikkeier Swensen har også opptrådt som forfatter. I 1848 utgav han en bok om «Gjødningens Opsamling», og ellers har han levert bidrag om jordbruksoppskrifter til Norsk Landbruks-Tidende, Almindelig Norsk Landbrukstidende, Tidsskrift for Landøkonomi og til Morgenbladet.

I Modum eide han gården Flannum etter sin svigerfar. Han var en rik mann, og hans barn vokste opp i et godt hjem med romslige forhold. I Oslo bodde han på sin eiendom Solbakken, Skogveien 51, nå Josefinegate 39, hvor det gamle hus fremdeles står innebygd på tomta. Han fikk oppleve sitt gullbryllup som han og hustruen feiret med en mindre familiefest på sitt landsted «Panera» på Halden ved Oslo. Tre måneder senere døde den gamle hedersmann med den rettlinjete karakter og en dyktighet som hadde stått sin prøve på forskjellige områder.

Litteratur: Norsk Landbruks-Tidende 1848, 126 flg. T. Lindstøl: Storthingsrepresentanter og supplanter 1814—1891, Kra. 1892, 134. I. B. Halvorsen: Norsk Forfatter-Lexikon V, Kra. 1901, 620. Nekrolog i Aftenposten nr. 611/1904 28. okt. Hans Hegna: Aadalen, et hundrede-aarsskrift, Kra. 1914, 94, foto 95. Nils Johnsen: Eker — Træk af en storbygds saga, Kra. 1914, 217, 584. Drammen og Opland turistforenings årbok 1932, 20.

G. 1854 19. juli, Modum, med «Thrine» Christians Wigersund, f. 1833 15. aug., Modum, d. 1906 24. juni, Oslo (Uranienborg), datter av landhandler og gårdbruker Niels Christiansen Wigersund, f. 1801 2. okt., Modum, d. 1874 19. des. der, gravl. Heggen, g. 1824 11. mars der med Anne Thorsdatter Hellum, f. 1799 12. april, Modum, døpt 17. april, Heggen, d. 1869 16. juli, gravl. i Wigersund-familiens gravsted på Heggen kirkegård.

Wigersund, se anetavle 3. Femte slektledd er Christian Jørgensen «Sundmand», f. 1761 8. aug. på Sønstebye-eie, druknet 1823 9. aug. «på hans 62. fødselsdag» i Sundet. Som nygift bodde han hos svigerforeldrene på Hval, i 1788 og 1793 var han på Disenmoen, og i 1796 på plassen Vikesund som han kjøpte 1799 tillikemed Tonradløkken. Han ble kongl. privilegert ferjemann i 1803 og kjøpte gården vestre Viker året før han døde, g. 1780 7. april, Modum, med Elisabeth Ovensdatter Hval, f. 1758 6. aug. der. Yngste sønn var den framtredende trelasthandler, landhandler og godseier Niels Wigersund, utførlig omtalt i Roar Tank: Modum historie, Oslo 1941, 97—119 med foto. Alt om Wigersund er meldt av Aage Jørgensen (Hermansen & Jørgensen), Oslo, fra hans store og solide samling om sine forskjellige slektsgrener. Niels Wigersund etterlot seg nemlig 4 barn: Thor, landhandler, overformynder på Modum. Lisa Maria, g. med kjøpmann Jørgensen i Oslo. Thrine, g. Swensen og Anne Margrethe, g. med gårdbruker Johan Tandberg, Norderhov.

Hellum, se anetavle 4. Ved skifte 1731 14. sept. etter Johannes Olsen Braathen som var giftet inn på gården, opplyser enken at det er holdt skifte etter hennes første mann, (1) Thord Knudsen, men at dette var «ikke beskrevne» og at jordegodset heller ikke var delt. Enken het Live Ellevsdatter (to av hennes søsken ble halshugd), gravl. 1740 29. des., Snarum, 84 år gl., skifte 1744 9. aug. (2) Even Thorsen Braathen, d. 1715/1718 (levde 1714 30. des. da hans 17 uker gamle barn ble jordfestet i Snarum, men ikke ført inn i kirkeboken, g. med Birgitte Ellevsdatter Gubberud, d. 1718 på Bråten, gravl. 7. juni, 38 år, 4 mnd., 8 dager. Skifte 1718 15. okt. (3) Thor Evensen Hellum i Modum, gravl. 1780 30. des. der, 73 år, g. 1. 1735, trolovet 15. sept., vigd i hjemmet på Fjeld ved «Fields Sauger» etter kongl. bevilling med Anne Amundsdaatter Fjeld, gravl. 1742 7. mars, 30 år 7 md. gl., skifte 1743 2. april; hun var blind. Thor g. 2. 1742 11. nov., Heggen, med Anne Pedersdatter Disen. (4) Even Thorsen Hellum, f. på Bråten, døpt 1736 22. juli, Nykirke av Modum, bodde på Kopås siden 1782 og senere på Hellum, hvor han døde før 1794 13. sept. men er glemt ført inn i kirkeboken. G. 1760 19. okt., Heggen, med Barbro Gutormsdatter Askerud i Modum, d. som enke på Hellum 1794, gravl. 13. sept., 57 år, Heggen. (5) Thor Evensen Hellum, f. 1770 16. feb., d. 1845 2. okt., «76 $\frac{3}{4}$ aar gml.», skifte 1846 19. des., g. 1794 30. okt., Hole, Ringerike, med Tolline Jensdatter Hovind, døpt 1771 24. mars der, d. 1842 12. okt. på Hellum, foreldre til (6) Anne Thorsdatter Hellum. — Alt fra seddelsamlingen til Th. Hansteen Hernes, Drammen.

Fabrikkeier D. D. Swensen og hustru hadde 9 barn, VI 7
— VI 15.

V 8. Svend Swensen, f. 1828, Skjold i Ryfylke, d. liten.

Thora Swensen.

Margrethe Swensen.

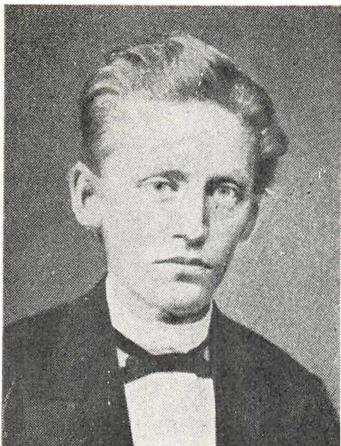
V 3. Børskommissær Søren Suur Swensens barn.

VI 1. «Thora» Rebekka Swensen, f. 1851 31. juli, Bragernes, d. 1908 11. des., Oslo, gravl. i Drammen. Hun hadde ingen spesiell utdannelse og var alltid hjemme hos foreldrene.

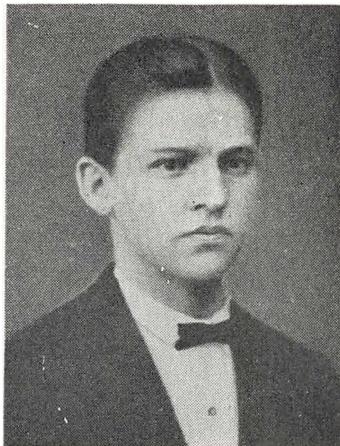
VI 2. «Carl» Nicolai David Swensen, student, f. 1852 8. okt., Bragernes, d. 1876 20. juni, Drammen etter flerårig sykdom. Han gikk på Drammen skole til 1870, da tuberkulose tvang ham til å slutte. Siden leste han privat med overlærerne Spenning og Utne samt med rektor Ording og tok artium 1872. Han ønsket å studere medisin som sin navneonkel, men etter 2. eksamen i 1874 måtte han nøye seg med å lese bokholderi og handelskorrespondanse i håp om en kontorstilling. Døden satte stopp for alle hans fremtidsplaner.

Litteratur: Studentene fra 1872.

VI 3. Jacob Rosted Suur Swensen, student, f. 1854 10. mai, Bragernes, d. 1874 5. sept., gravl. 15. sept., Drammen. Jacob Swensen kom inn på Drammens lærde og real-skole 1861, tok artium ved Universitetet i Oslo 1871 og første avdeling av 2. eksamen. Av helbredshensyn kunne han hverken fullføre denne eksamen eller begynne på det teologiske studium

Carl Swensen,
student.

Jacob Swensen,
student.

som han hadde tenkt. Han var en meget from og religiøs ung mann, og pleiet ofte sin eldre bror, da denne ble syk. Sommeren 1874 oppholdt brødrene seg i Ringebu, og samme høst døde Jacob av tuberkulose etter tre års sykelighet.

VI 4. «Einar» Bernhard Severin Swensen, overrettssakfører, f. 1856 14. mars, Drammen, d. 1900 8. mars, Kongsvinger, plutselig av hjertelammelse. I 6 års alderen begynte han på frøken Maren Kirkgaards småbarnskole i Drammen, et par år senere var også han på Drammens lærde og realskole og tok artium 1874, følgende år 2. eksamen, og juridisk embetseksamen i 1879. Fra nyttår 1881 arbeidet han noen måneder på Drammens byfogedkontor og var fra slutten av april dette år edsvoren fullmektig ved Vinger og Odal sorenskriveri hos sorenskriver J. R. Andersen. Den 15. sept. 1884 begynte han egen sakførerforretning i Kongsvinger og var fra nyttår 1886 referent og forsvarer i offentlige saker; han var fast forsvarer ved Vinger og Odal meddomsrett og noen ganger ved lagmannsretten. I 1887 virket han noen måneder som konstituert foged over Vinger og Odal, og han har et par ganger fungert som settedommer.

Dagny Swensen,
f. Eriksen.

Einar Swensen,
overrettssakfører.

Fra høsten 1893 til sin død var Einar Swensen formann for Kongsvinger ligningskommisjon, han satt i fattigkommisjonen, var flere år overformynder og tilsynsmann for Riksfortsikringsanstalten, tillike agent for brann-, ulykkes- og livsassuranse.

Overrettssakfører Swensen var musikalsk og spilte pent violin. Han har skrevet politiske og lokalt interesserte artikler samt konsertanmeldelser i Hedemarkens Amtstidende. Og han samlet en del opplysninger om sin slekt. Hans vilje til å gjøre alt og alle vel, hans gode, friske humør og hans ivrige virkelyst vant megen sympati.

Litteratur: Studentene fra 1874, 1—2. Nekrolog i Hedemarkens Amts-tidende nr. 29/1900 10. mars.

G. 1889 28. mai, Oslo (Trefoldighet) med Bertha «Dagny» Eriksen, f. 1864 30. juli, Oslo (Tref.het), bor der med sin yngste datter. Hennes foreldre var orgelbygger Amund Eriksen, f. 1823 11. mai på Fryjordet, Fåberg, d. 1881 19. mars, Oslo (Jakob) og hustru Oline Olsen, f. 1831 18. okt. Lillehammer, d. 1903 24. okt., Kongsvinger, hvor hun bodde som enke.

Eriksen, orgelbyggeren var sønn av gårdbruker Erik Fryjordet på den store gården av dette navn i Fåberg. Han var meget musikalsk, spilte nydelig og var engang en velstående mann. Av orgler han bygde kan man nevne et til Vår Frelsers kirke i Oslo, det er senere byttet ut og kommet til Nøtterøy kirke.

Olsen, Oline, mistet tidlig sine foreldre og vokste opp hos fremmede. Hun var meget gavmild, yndig å se på, «en pryd for ethvert hjem» er det sagt om henne.

VI 5. Johannes Swensen, sokneprest, f. 1862 22. aug., Bragernes, d. 1920 9. mai, Holmestrand, av hjertelammelse. Han begynte sin skolegang på Maren Kirkgaards privatskole, kom 1870 på Drammens lærde skole, ble 1880 dimittert til Universitetet, tok 2. eksamen 1881 og theologisk embetsekspamen (laud) høsten 1885. Den praktisk-teologiske prøven tok han 10. feb. 1887 og ble 23. april utnevnt til personellkapellan hos soknepresten i Onsøy, den senere prost til Vestre Borgesyssel prosti Johan Roggen. Swensen la seg fra første stund alltid i selen, i 1890 måtte han ha et kortere rekreasjonsopphold i Danmark. Den 12. okt. 1895 fikk han det residerende kapellani i Øvre Eiker og tiltrådte i november. Under hele embetstiden var han medlem av bygdens skolestyre og stod som formann i forskjellige foreninger for ungdomsarbeidet, misjonen m. m. Hvor han enn kom satte man overordentlig stor pris på ham i alle samfunnslag.

I 1914 3. juli fikk han sokneprest-embetet Holmestrand. Kommunen kjøpte neste år T. Ihlens eiendom Styregården og her flyttet prestefamilien inn i 1918. I Holmestrand var Swensen i flere år formann i skolestyret, forlikskommisær og medlem av forskjellige kommunale institusjoner. Han var den første som tok opp arbeidet for å få gamlehjemmet i Holmestrand dannet om til pleiehjem, dette skjedde i 1917. Byens gravkapell fikk han satt i vakker stand, og han virket for å få nytt orgel i kirken.

Sokneprest Johannes Swensen var «en varmhjertet ordets forkynner», meget skattet i og utenfor sine menigheter for sitt alvor og sitt noble sinnelag. I en nekrolog kan man lese: «Han var en arbeidets mand som aldri sparte sig selv, skjønt han

Mimmi Swensen,
f. Halling.

Johannes Swensen,
sokneprest.

nok ofte følte sig trett og sikkert kunde trænge hvile. Men hensynet til andre gikk foran alt. Ikke minst var han ungdommens trofaste ven, arbeidet for den laa ham særlig paa hjertet og Den kristelige ungdomsforening er hans verk.»

Litteratur: Studentene fra 1880, 1—2. Norges portrætgalleri, Norges geistlighed, Chra. 1906. G. Graarud: Holmestrandiana I, 425, 535; 32 sist i boken, Holmestrand 1929. Nekrolog i Morgenbladet nr. 232/1920, Aftenposten nr. 230/1920, begge 10. mai, og i Jarlsberg nr. 53/1920 11. mai.

G. 1896 1. okt., Nordstrand kapell, med Marie (Mimmi) Halling, f. 1877 12. juni, Østre Aker prestegård, datter av prost Honoratus Halling, f. 1810 14. nov., Nord Odal, d. 1886 9. april, Østre Aker prestegård, Ljan, g. 1862 11. april, Larvik, med «Marie» Henrikke Bomhoff, f. 1837 27. aug. der, d. 1907 2. jan., Oslo.

Halling, familien kom fra Aalborg til Norge i 1750 med «Herman» Christian Halling som ble residerende kapellan til Sandsvær. Han var født i Aalborg 1738 og døde 1812 11. juni, Kongsberg, g. 1772 15. okt. der med kapellandatteren, Marie Catrine Due. Deres sønnesønn er prost Honoratus Halling. — PHT 5, 3, 177. P. Knoph Røhr: Slægterne Knoph og Poppe,

Kra. 1895, 3. Jørgen Wright Flood: *Skiensfamilien Flood, Kra. 1884.* Joh. K. Bergwitz: *Vore Eidsvoldsmænds efterkommere gjennem alle linjer i 100 aar, Kra. 1914* (under byfoged Gregers Winther Wulfsberg). Samme: *Kongsberg bybok I, Kra. 1924.*

Bomhoff, slekten har kanskje sitt navn fra godset Bomhof i Langfjorden, Amt Vechta, fristaten Oldenburg som i sin tid hørte under den danske krone. I Norge er slekten kjent siden begynnelsen av 1600-årene, og tradisjonen sier at den kom hit fra Slesvig-Holsten. Fru prost Halling er datter av kjøpmann i Larvik Constans Ambrosius Marius Bomhoff, f. 1808 8. sept., Holla, d. 1856 20. nov., Larvik, g. 1836 1. juni der med Anette Jørgine Børresdatter Gether, f. 1811 22. juli, Langestrand av Larvik, d. 1894 31. jan., Trondheim. — Ingeniør C. B. Sohlberg har i 1939 utarbeidet en oversiktstavle Bomhoff.

Mimmi Halling var fra ungdommen av en særpreget og eiendommelig kvinne. Hun ferdes ikke gjerne i byen og blandt dens folkemengde, hun lever helst ensom mellom bøker, hører hjemme i skog og mark som ett med naturen, elsker alt som gror og kryper, som flyr, som synger, og føler at hun passer best sammen med mennesker der har sitt liv rammet inn av dette. Derfor har hun valgt sitt enkehjem i Prestfoss, Sigdal, men hennes begavete datter står midt oppe i sitt krevende arbeid som lærer og produserende brukskunstner i Oslo.

Barn VII 3 — VII 5.

VI 6. Jacobine Margrethe (Maggie) Elisabeth Swensen, lærerinne, f. 1863 3. des., Bragernes, d. 1934 17. okt., Oslo, gravl. i Drammen, hvor hun engang hadde egen skole med omkring 30 elever. Da hun sluttet undervisningen flyttet hun til Oslo og levde av sine midler. Hun var meget slektsinteressert.

V 7. Fabrikkeier David D. Swensens barn.

VI 7. «Anna» Rebekka Kathrine Swensen, f. 1857 26. okt., Ådal, d. 1928 5. aug., Lillehammer, g. 1881 27. des., Oslo, med sokneprest Johan Ludvig Arnesen. Om dem og deres etterslekt i «Familien Arnesen (Holst) fra Slesvig-Holsten», Oslo 1948.

VI 8. «Nils» Thomas Swensen, ingeniør, f. 1859 12. okt. på gården Skollerud, Ådal, d. 1943 2. juni, Ullevål

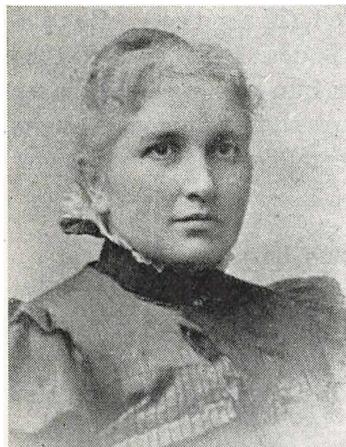

Anna Arnesen,
f. Swensen.

Joh. L. Arnesen,
sokneprest.

Hageby, Oslo (Vestre Aker). Han tok eksamen ved en polyteknisk høyskole i Dresden 1881. Fra følgende år til 1906 styrte han Eker Træsliberi i Vestfoss. Han bodde i Øvre Eiker hvor han var med i herredsstyret, var viseordfører og fun-

Ragna Swensen,
f. Werring.

Nils Swensen,
ingeniør.

gerende ordfører og hadde flere kommunale tillitsverv. Swensen var valgmann og 1903—1906 stortingssuppleant fra Buskerud. Siden 1907 var han sekretær i Norsk Arbeidsgiverforening til han tok avskjed i 1928.

Litteratur: T. Lindstøl: Storthinget og statsraadet 1814—1914, Kra. 1914, 862. Festskrift i anledning af Kristiania tekniske skoles 25 aars jubilæum i juni 1898, Kra. 1898, lnr. 64.

G. 1884 29. april, Oslo, med Ragna Werring, f. 1861 22. aug., Oslo, datter av skomakermester der, «Thorvald» Emil Werring, f. 1826 21. nov., Oslo, (Vår Frelser), d. 1902 21. okt. der, og hustru Ida Julie Olsen.

Werring, slekten er over Danmark vandret inn fra Tyskland. I tre generasjoner var den en ansett håndverkerfamilie i Oslo. Thorvald Werring er sønn av berger og buntmakermester der, Fredrik Wilhelm Werring, f. der 1789, død der 1855, og hustru Dorothea Gulbrandsdatter Wormnæs. — Oscar Werring: Distriktslæge Martin Tuxen Werring og hustru Anne Kristine Elisabeth f. Møllers etterkommere, Kra. 1915.

Barn VII 6 — VII 9.

VI 9. «Karl» Nikolai David Swensen, ingeniør, f. 1861 25. okt. på gården Aker i Øvre Eiker, d. 1930 3. okt. på Nerby gård i Vardal. Han gikk på den tekniske høyskole i Dresden og utdannet seg videre i kjemi i München. Siden styrte han som disponent Gjøvik Cellulosefabrikk for sin far og generalkonsul Christoffersen. Fabrikken kom i vanskeligheter, ble solgt 1906 og heter nå Toten Cellulosefabrikk. Swensen reiste til Finnland, bygde cellulosefabrikken for A/S Walkiakoski der og ledet den i flere år. Lenge var han ansatt i Maskin og Brobygnads A/B i Helsingfors til hans sukkersyke sommeren 1930 tvang ham til å slutte sitt arbeid. Han satte bo på Nerby ved Gjøvik og døde få måneder senere.

Gjennom hele den tid han virket ved fabrikken i Vardal var han sterkt nyttet i mange offentlige institusjoner der. Han tok ivrig del i skytterlagsbevegelsen og var flere år formann i laget. «Han var en omgjengelig og sympatisk personlighet.»

Litteratur: Nekrolog i Vestoplandet (Gjøviks Blad) nr. 231/1930, 4. okt.

G. 1. 1886 29. sept., Gjøvik, med Valborg Skattum, f. 1865 29. sept., Gjøvik, d. 1889 1. mai, Vardal, etter å ha fått et barn, datter av kjøpmann i Gjøvik (firma H. Skattum) Haakon Skattum, f. 1824 7. nov. på gården Skattum i Østre Toten, d. 1900 10. sept., Gjøvik, g. 1860 11. juli, Vardal, med Ida Mæhlum, f. 1838 8. mai på gården Mæhlum i Vardal, d. 1913 5. mai, Gjøvik.

Skattum, tidligst kjent er Ture Værnerson Glemmestad i Østre Toten, f. 1628. Hans sønnesønns sønn, Haagen Skattum, ble døpt 1750 21. juni, Østre Toten, og er farfar til kjøpmann Skattum.

Mæhlum — slekten kommer fra Mustad gård i Vardal, tidligst kjent er Ole Haavaldsen Mustad, døpt i Vardal kirke 1776 10. mars. Even Mustad fikk gården Mæhlum og tok navn etter den.

G. 2. 1892 7. des., Vardal, med «Kathrine» Helene Blom, f. 1870 31. mars, Valle i Setesdal, lever i Vardal (Gjøvik bygrend), datter av daværende prost og sokneprest til Vardal og Gjøvik «Peter» Gustav Blom, f. 1828 27. mai, Tangen i Drammen, d. 1912 22. sept., Gjøvik, g. 1859 16. mars, Arendal, med Marie Mangor, f. 1837 29. juni på Tangen gård ved Arendal, d. 1917 16. mars i Helsingfors hos sin svigersønn Swensen, kremert der og gravsatt i Vardal.

Blom. Denne slekt tror man stammer fra dansk sjøkaptein og russisk tolk, Clement Blom som døde 1636. Det var 4 offiserer Blom i Norge midt i 1600-årene, de kan ha vært hans sønner. Familien har især holdt til omkring Drammensfjorden. Prost Blom er sønn av skipsfører på Tangen i Drammen, Jens Ludvig Blom og hustru Martine Holte. — Familien Blom fra Hurum, Kbh. 1902, 22, 23. T. Laudal: Vardal bygdebok III, Gjøvik 1930, 134 flg.

Mangor, slekten stammer fra Elloff Joensen som var handelsmann på Slagstad, Bjarkøy i Senja. Hans sønn Jonas Ellofsen, 1615—1666, var sokneprest til Manger prestegjeld i Bergen stift og far til rådmann og stadskonduktør i København, Elovius Mangor som tok navnet. Hans sønnesønns sønn, fabrikkeier, cand. min. Peter Anton Mangor på Tangen gods, His ved Arendal, g. 1832 25. nov. med Cathrine Helene Juell er foreldre til Marie Mangor. — Anton Berge: Kartfattet slektstavle over familien Juell og Mangor. 1918.

Barn VII 10 — VII 11.

Froken Thrine Swensen.

Gustav Swensen,
byråsjef.

VI 10. «G u s t a v» P e t e r B l o m S w e n s e n, byråsjef, f. 1863 20. des., Ådal, d. 1937 20. jan., Oslo. Han vokste opp på Skollerud i Ådal hvor hans far holdt huslærer til barna. Da brukseier D. D. Swensen flyttet til Oslo i 1874. kom Gustav på Aars og Voss skole, tok realartium 1882, 2. eks. 1883 og juridisk embetseksamen våren 1888. Samme år fikk han beilling som sakfører og var vinteren 1888/1889 fullmektig i Hallingdal hos daværende sakfører i Nes, senere høyesterettsdommer i Oslo Ole Larsen Skattebøl. I mars kom han som edsvoren til sorenskriveren i Søndre Gudbrandsdalen og byfoged i Lillehammer, W. A. Mejdell og var der til han høsten 1891 gikk inn i styrekontoret for Norges Statsbaner, Oslo. Her fratrådte han ved utgangen av 1898 og begynte som sakfører i Oslo. Den 1. okt. 1903 ble han sekretær i Departementet for de offentlige arbeider, rykket 1. juli 1912 en grad opp og fikk 4. okt. utnevnelse til byråsjef og overtok Arbeidsdepartementets 2. jernbanekontor med anlegg o. s. v. Våren 1919 byttet han over til departementets 1. jernbanekontor og fikk med statsbanenes drift å gjøre. Da statsbanenes administra-

sjon ble samlet i bare ett kontor fra 1924, fikk Swensen sjefstillingen der til han søkte avskjed fra 1. feb. 1932.

Gustav Swensen var medlem av Studentersamfunnet siden 1882.

Litteratur: Studentene fra 1882, 1—2. Morgenbladet nr. 563/1903. Nekrolog i Aftenposten nr. 37/1937 og Morgenbladet nr. 19/1937, begge 21. jan.

VI 11. Alfred Swensen, f. 1866 17. mai, Ådal, d. 1868 31. des. på Skollerud der.

VI 12. Olaf Swensen, f. 1868 2. aug. på Skollerud, d. før 1871 20. juli.

VI 13. «Alfred» Olav Swensen, distriktslege, f. 1871 20. juli, Ådal. Han begynte på Aars og Voss skole i Oslo 1877 og tok artium 1889. Etter 2. eksamen 1890 tok han fatt på det medisinske studium, leste anatomi ved Lunds universitet høstsemestret 1891 og tok embetseksamen i Oslo juni 1897. Fra 1. juli utførte han kandidattjeneste ved Trondhjem sykehus, var fra oktober 1898 til mai 1899 assistent hos distriktslege O. H. Dietrichson på Karmøy og bosatte seg juni sistnevnte år som privatpraktiserende lege i Verdal. Her ble han

Kristiane Swendsen,
f. Müller.

Alfred Swensen,
distriktslege.

1. juli 1903 ansatt som kommunelege og valgt til formann i Verdal vergeråd. Fra 1903—1905 virket han dessuten som lege ved anlegget av Hell—Sunnanbanen og ble fast jernbanelege der 1911. Ved Verdal tuberkulosehjem var han lege fra 1. jan. 1906 og tok kort etter initiativet til å danne Verdal syke- og fattigpleieforening hvor han siden var formann. Han var også formann i Nordre Trondhjems amtslegeforening 1914—1918 og satt i N. T.s amtslegeutvalg 1910—1919. Midt i sin krevende legegjerning fant han tid til å vise sin interesse for Stiklestad sokns folkeboksamling ved å være styresmann der. I 1918 ble han distriktslege i Verdal men frabød seg embedet det følgende år da hans hustrus helbred led under det hårde klima. I 1919 søkte han og fikk kommunelege-stillingen i Ringsaker og slo seg ned i Moelv. Han ble fattiglege, sykehuselege og jernbanelege, og var distriktslege i Ringsaker 1931—1941. Straks han kom dit fikk han i oppdrag å bygge et nytt moderne sykehus, og dette stod ferdig 1933 med 40 senger, kombinert for tuberkulose og andre sykdommer og med distriktslege Swensen som leder. Han har tatt del i distriktslegekurser i Oslo 1906 og 1912, har hospitert ved et par tuberkulosesanatorier, spesielt Veilefjorden sanatorium under professor Saugmann. Swensen har foretatt flere utenlandsreiser og studert diagnosestasjonsvirksomheten i Danmark og Tyskland.

Alfred Swensen var formann i Hedmark fylkes legeforening 1924—1932, formann i Ringsaker helsenemnd og har sittet i Hedmark fylkes helsenemnd, valgt av Den norske nasjonalforening mot tuberkulose.

Under studietiden i Oslo var han med i Studentenes sangforening og fikk foreningens orden. Samme år han ble kandidat meldte han seg inn i Den norske legeforening.

Sin adspredeelse og hvile finner han i omsorgen med å få det til å gro og vokse i sin hage i Moelv.

Litteratur: Studentene fra 1889, 1—2. I. Kobro: Norges læger 1800—1908², Kra. 1915, 439.

G. 1906 4. sept., Verdal, med Kristiane Müller, f. 1885 3. mai der, datter av brukseier, gårdbruker «Martin» Daniel Müller, f. 1835 11. feb., Verdal, d. 1906 13. april der, g. 1874 23. juni der med Petra Rygh, f. 1845 7. aug. på Haug gård i Verdal, d. 1918 28. nov. på nedre Vist der.

Müller er trønderslekt som en kan følge tilbake til 1693. Brukseier Müllers foreldre var gårdbruker, rittmester Elisæus Müller på den store og vakre gård nedre Vist i Verdal, f. 1796 6. sept., Skogn, d. 1866 18. juni, Levanger, g. 1824 30. des., Skogn, med Rebekka Marie Lie, f. 1804 10. nov., København og døpt der, d. 1891 21. mai, Levanger, datter av sorenskriver i Stjør og Verdal, Lars Lie på Gilstad i Skogn og 1. hustru, prestedatteren Caspara Fredrikke Gill. — A. St. Castberg: Slekten Müller fra Trondhjem. Tr.hjem 1940.

Rygh fra Rygh gård i Overhalla, en av de eldste gårder i Indre Namdal. I 1751 giftet datter på gården, Anne Olssen Rygh seg med Gaute Carlsen fra gården Strand i Klinga av Overhalla, han flyttet til Rygh og overtok gården. Lensmann, stortingsmann Peder Strand Rygh i Verdal er far til fru Petra Müller f. Rygh, og til statsråd, borgermester Evald Rygh i Oslo. — Arne Mørkved: Namdals-slekter 1665—1935, Trondheim 1935. (Om Rygh-grenen s. 139 og 183—185 er skrevet av h.r.advokat Per Rygh i Oslo).

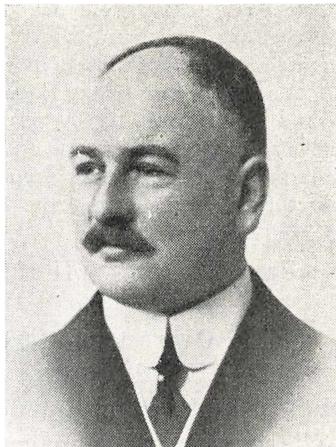
Barn VII 12 — VII 17.

VI 14. Thrine Swensen, f. 1874 14. mars, Ådal, d. 1926, nov. i Oslo (Uranienborg). Hun bodde hjemme hos foreldrene på Solbakken i Oslo, etter deres død levde hun av sine arvemidler.

VI 15. Jacob Rosted Suur Swensen, grosserer, f. 1876 23. aug., Oslo (Trefoldighet), d. 1826 8. juni, der (Frogner). Som student fra 1896 gikk han inn på en høyere handelsskole i Hannover og fortsatte sin utdannelse i handelsfag ved opphold i England (London) og Frankrike. Kommet hjem fikk han arbeid hos P. H. Matthiessen i Oslo, og i 1901 overtok han sammen med denne og med grosserer Eivind Wang det gamle firma Christiania Kul- og Vedbolag som da var til salgs, og hvor han ble meddirektør. Han var en kunnskapsrik og dyktig forretningsmann. Dertil en interessert samfunnsborger. Under verdenskrigen 1914—1918 satte hans forbindelser med fremstående menn i finanskretser ham i stand

Harriet Swensen,
f. Borchsenius.

Jacob R. S. Swensen,
grosserer.

til å fremme norske interesser like overfor utlandet, og i stillhet innla han seg store fortjenester av sitt land.

Swensen førte et flott og gjestfritt hjem, var «en meget elskverdig mann, livlig og viktig, tjenstvillig og hjelpsom, meget avholdt i en solid vennekrets». Han var Commander in the order of British Empire og R. Fr. Æreslegion.

Litteratur: Studentene fra 1896. Nekrolog i Norges Handels og Sjøfartstidende nr. 130 (14738) 1926 9. juni, Morgenbladet nr. 174/1926 10. juni.

G. 1902 26. april, Oslo (Uranienborg), med Harriet Borchsenius, f. 1876 19. jan., Oslo (Johannes), datter av kontorsjef i Oslo, Axel Borchsenius, f. 1847 8. mars, Ullensaker, d. 1914 16. mars, Oslo (Frogner), g. 1873 18. nov., Vår Frelsers kirke der, med «Mathilde» Agathe Mortensen, f. 1851 22. juni Oslo, d. 1942 28. jan. der (Frogner).

Harriet Borchsenius ble student samme år som sin mann og utdannet seg især i fransk språk som hun stadig har holdt vedlike ved en fransk klubb. I sitt selskapelige hjem var hun en glimrende vertinne, se for øvrig Studentene fra 1896.

Borchsenius, Johannes, fikk 1630 bevilling som apoteker i Viborg, Danmark. Slektten kom til Vågå i Norge med to brødre i 1730-årene. Flere

fulgte etter, i 1798 kom den senere sorenskriver i Ullensaker, kammerråd Borchsenius, farfar til kontorsjefen. — Manuskriptet til slektshistorie hos høyesteretsadvokat Charlo Borchsenius, Oslo.

Mortensen, tidligst kjent er byggmester Morten Eriksen i Holmenstrand, far til mur- og byggmester Erik Mortensen, 1811—1880, som 1840 30. mars kjøpte Storgt. gl. nr. 15 a (nytt nr. 10) i Oslo, g. 1 med Maren (Marthe) Gorboe, hennes familie kommer fra Gorbu i Skoger. Til slekten hører flere kjente menn som bergmester Julius Mortensen og h.r.advokat Harald Mortensen i Oslo. — J. W. Flood: *Skiensfamilien Flood*, Kr. 1884.

Barn VII 18 — VII 19.

VI 4. Overrettssakfører Einar Swensens barn.

VI 1. Hildur Swensen, f. 1890 12. feb., Kongsvinger. Hun begynte på en handelsskole, men fikk pleuritis og måtte hvile et par år. I 10 måneder leste hun språk i Oxford og lærte siden norsk og engelsk stenografi i Oslo, hvor hun som enke leder en liten forretning hun eier.

G. 1918 31. mai, Oslo, med Kaare Stephansen Smith, sekretær, f. 1888 9. feb. der, d. 1936 7. mai, Oslo, sønn av kontorsjef hos Sam Eide i Oslo (Hydro), Finn Julius Stephansen Smith, f. 1855 23. april, Kongsberg, d. 1909 3. feb., Oslo, g. 1887 23. april der med Janna Olberg, f. 1864 2. nov. der, som enke bosatt i Oslo.

Smith, Hans Ellefsen døde i Grimstad 1763, 74 år gammel. En sønn var skipskaptein Lars Hansen Smith, f. 1721, gravl. 1785 2. juli som tollbetjent i Arendal, g. 2. 1763 28. okt. der med Susanne Vivike Meidel, f. 1744 12. aug. på Helleland prestegård, d. 1826 1. april, Østre Halsen ved Larvik. Deres sønn, Severin Meidel Smith, f. 1772 18. okt., Grimstad, d. 1824 24. jan., Larvik, var skipsfører og satt i engelsk fangenskap under krigen 1807—1814. Han var første gang gift og skilt i Irland. Gift 2. med den kjente postmester Pinds datter Margrethe, 1769—1814. Med Else Brodahl som døde få år etter, fikk han 1818 16. nov. i Larvik (NST VII, 181) sønnen Severin Smith, døpt 1819 4. juni, d. 1866 1. okt., Arendal. Han var cand. jur. og lensmann i Øvre Sandsvær. Da Severin Smith tidlig ble foreldreløs, tok den ansete prest i Tjølling, Niels Seiersløf Stephansen, ham som pleiebarn, skjønt han hadde 13 barn selv. Severin giftet seg 1845 3. sept., Oslo, med Anna Mathea Bærum, f. 1817 22. juli, Kongsberg, d. 1877 9. nov. der, datter av kjøpmann på Kongsberg Nils Ingebrigtsen Bærum og Anne Sofie Jonasdatter Gunnes. Deres eldste sønn var kriminaldommer i Aker, Hjalmar Smith, en yngre sønn var kontorsjef Finn Julius Stephansen Smith. — J.

Landgraff: Grimstadslægter, Grimstad 1892, 134. A. T. Gløersen: Slægten Meidell, Kra. 1900, 121. T. O. Gran: Sandsvær saga, Kra. 1913, 319—320. Lorens Berg: Tjølling, Kra. 1915. Joh. Bergwitz: Kongsberg II, Kra. 1924, 506, med nydelig bilde av embetsmannstypen Severin Smith, s. 507.

Olberg, Janna er datter av politibetjent Hans Kristian Gulbrandsen og hustru Henriette Dorothea, f. Olberg.

Kaare Stephansen Smith gikk i gymnasiet da hans far døde. For snarest å bli selvhjulpen begynte han på handelskole, var etter eksamen ansatt i forskjellige firmaer og reiste meget i utlandet. Ikke lenge etter at han var blitt sekretær hos Anton B. Nielsen i Oslo meldte sykdom seg (skrumpnyre), og han var pasient i mange år. Få måneder før sin død mistet han synet.

VII 2. «Signe» Margrethe Suur-Swensen, f. 1893
26. juni, Kongsvinger. Hun er utdannet som barnehagelærerinne og har virket som parktante.

Hun eier Suur-Margrethenes praktfulle gamle dragkiste fra major Boyesens hustru, Margrethe Suur (under IV¹). Det er en komodekiste med 4 skuffer. Fra fra Margrethe Boyesen gikk den i arv til hennes eldste datter Margrethe Elisabeth, g. med sokneprest Jacob Risted Suur, til dennes datter Jacobine Margrethe, g. med børskommissær Søren Suur Swensen, og til disses datter, lærerinne frøken Margrethe (Maggen) Swensen som døde 1934. Hun forærte den til sin brordatter, Signe Suur-Swensen med ønsket om at denne engang måtte gi kisten til Drammens museum som gjerne vil ha den. Det er ingen Margrethe i neste Swensen-generasjon.

Om kistens tilblivelseshistorie vet man intet. Det er to versjoner om hvor den egentlig kom fra: en går ut på at den er forarbeidet eller kjøpt på Toten, hvor Margrethe Suur g. Boyesen var frue på gården Seierstad (nå Serstad) i Hof hovedsokn i mange år. En annen versjon lyder at kisten skal være kjøpt på auksjon på en sjefsgård på Ringerike. Da fra Margrethe Boyesens far, kjøpmann Caspar Suur på Bragernes sikkert har hatt megen bondehandel på Ringerike, er det ikke umulig at han kan ha kjøpt den i 1750-årene til sin yngste datter.

VI 5. Sokneprest Johannes Swensens barn.

VII 3. Astrid Swensen, f. 1897 11. nov., Øvre Eiker, d. 15. nov. samme år der.

VII 4. Else Halling, kunstveverske, f. 1899 3. juli, Øvre Eiker. Hun bruker sitt døpenavn Halling. Etter middelskole-eksamen gikk hun 4 år på tegneskole og utdannet seg derpå 2 år ved vevskole. Etter 3 år i Amerika kom hun hjem, opprettet egen vevskole i Trondheim og drev den i 3 år, deretter holdt hun i 2 år vek kurser i Nord-Norge: Bodø, Tromsø og på Vensmoen sanatorium i Saltdal. En tid var hun vevlærerinne ved Drammen og Opland husflidsforening, derpå holdt hun vek kurser for Hjemmernes Vels forening i Oslo og opprettet her egen vevskole som hun drev til hun høsten 1914 ble lærerinne i kunstvev ved Statens kvinnelige industriskole. Som brukskunstner tar hun del i lagets utstillinger. Hennes billedteppe «Musikanter» i hvitt og havana ble flyttet over fra Brukskunst til den store billedutstilling i Kunstmuseumet mars—april 1946 for å representere moderne billedvev der. De tekniske eksperimenter som museet drev i flere år for å komme så nær som mulig opp til de gamle billedtepper i fargeprakt og kvalitet, har nå vist sine heldige resultater i Else Hallings arbeider. I mars 1948 var hun og assistenter etter 2½ års forløp ferdig med det praktfulle St. Halvard-teppe (til bystyresalen i Oslo rådhus), utført i spelsaugarn og lysekte plante farger. Hennes neste arbeid blir Oslo Bys Vels gave til festgalleriet i Rådhuset: Vaterland torg fra slutten av 1700-årene da det nåværende Lilletorget før jernbanens tid var et samlingssted for bønder og hester, og med den kjente store kjøpmann Paul Thrane (NPT II, 300) som representant for byens handelsstand.

VII 5. Erik Halling Swensen, elektroingeniør, f. 1902 7. des. på Daler prestegård i Skotselv, Øvre Eiker. Han tok eksamen ved elektroavdelingen på Kristiania tekniske skole 1923 og artium 1925. Gikk på Norges tekniske høyskole i Trondheim og tok avgangseksperten ved elektroavdelingen 1929. Ingeniør Halling Swensen ble samme år ansatt i Ivar An.

Christensens rederi i Oslo og var her til 1933, da han flyttet til Larvik som ingeniør ved Vestfoss Kraftselskap.

Som eneste sønnesønn av Søren Suur Swensen fikk han kjøpmann Søren Caspersen Suurs sølvpokal etter sin farfar, og et gammelt skrin.

G. 1934 3. nov., Larvik, med Margit Johannessen, f. 1904 5. sept., Sarpsborg, datter av murmester Johan Sophus Johannessen, f. 1873 21. mars, Eidsberg, d. 1941 16. aug., Sarpsborg, g. 1901 3. august, med Anna Elise Nielsen, f. 1876 10. juli, Borre.

Johannesen, murmesterens slekt er fra Teig gård i Eidsberg.
Nielsen, Anna Elises far var tolloppsynsmann i Borre, P. B. Nielsen.

Barn VIII 1.

VI 8. Ingeniør Nils Swensens barn.

VII 6. David Dietrichs Swensen, bokholder, f. 1885 17. juli, Vestfoss i Øvre Eiker. Han er bokholder i Christiania Bank og Kreditkasse.

G. 1925 18. april, Kongsberg, med Alvilde Marie Gulliksrud, f. 1894 19. april, Fiskum i Øvre Eiker, datter av gårdbruker Hans Petter Andreas Halvorsen Gulliksrud, f. 1865 11. mai, Fiskum, g. 1890 1. des. der med Anna Borgine Andersdatter Mosnes, f. 1867 23. nov. på gården Måsnes i Haug sokn, Øvre Eiker. De er i slekt og hører begge til en gammel Hekstad-familie i Fiskum.

Barn VIII 2 — VIII 3.

VII 7. «Thorvald» Emil Swensen, maskiningeniør, fabrikksstyrer, f. 1887 2. mars, Vestfoss. Han gikk på privat middelskole der, kom så inn på Drammens latinskole og tok middelskole-eksamen, i 1906 ble han student. Tre år senere tok han avgangseksamen ved maskinavdelingen på Kristiania tekniske skole og ble samme år, 1909, ansatt som praktikant, siden som assistent ved Vestfoss Cellulosefabrikk. Her var han til 1916 da han reiste et år i Sverige, Finnland og Tyskland for å planlegge og sette i gang en rekke kisovnanlegg for L. J.

Dorenfeldt i Oslo. I februar 1917 drog han til Russland og var anleggs- og driftsingeniør ved Suchona Cellulosefabrikk i halvannet år. Fra 1918—1923 stod han som fabrikkstyrer ved Norsk Sprengstoffindustri A/S av Norsk Svoelsyrefabrikk i Hurum, var et år ansatt ved Saugbruksforeningen i Halden og kom 1924 til A/S Katfoss fabrikker pr. Geithus, hvor han siden 1927 er fabrikkstyrer.

Han er naturelsker og nyter å leve som jeger og fisker.

Litteratur: Studentene fra 1906. E. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935, 742. Morgenbladet nr. 51/1947 1. mars.

G. 1925 30. des., Gjerpen kirke, med Aagot Holte, f. 1901 4. mai, Gjerpen, datter av ingeniør Stian Holte, f. 1864 21. juni på Holte gård i Drangedal, bosatt som pensjonert i Skien, g. 1893 28. april, Vår Frelsers kirke, Oslo, med Guri Hestnes, f. 1862 17. april, Egersund.

Holte, opprinnelig storgård i Drangedal, enkelte mener den kan ha tilhørt bondeføreren i 1438 Hallvard Graatop på Roaldstad (Vrålstad) i Tordal. En ås på Holtes grunn med ruiner av en skanse fra middelalderen bærer hans tilnavn og kan være kalt opp etter ham eller han etter den. I 1675 ble gården kjøpt av soknepresten i Drangedal, hr. Claus Jørgensen Niemann, sønn av rådmann og jordegodseier i Skien, Jørgen Clausen Niemann, død 1645 der, og sønnesønn av kjøpmann i Skien, Claus Niemann og hustru Maren Jørgensdatter von Ansbæk. Prestens sønn proprietær Jørgen Clausen på Holte hadde en datter, Anne Niemann, 1689—1756, g. med lagrettemann og prestens medhjelper Tor Bjørnson Bustrak, 1687—1761, sønn av storbonden Torbjørn Vrålstad (mulig ætling av Halvard Graatorp). I 1720 makeskiftet Tor sin eiendom med broren Torbjørn Bustrak på Holte som han fikk gjennom sitt ekteskap med en søster av Anne Jørgensdatter Niemann. Fra Tor og Anne stammer Holte-ætten. Ovennevnte ingeniør Stian Holte er sønn av Jon Torson på Gammel Holte, et av de mange jordbruk gårdene nå er delt i. Jon var født 1821 på Holte, g. 1849 16. okt. Drangedal, med Liv Stiansdatter Valnes, f. 1825. — Olav Sannes: Drangedal med Tordal. Ei bygdesoga, Oslo 1924, 158 flg., 302 flg., 459 flg. — Hvem er hvem 1930.

Hestnes, nå Hesnes gård i Egersund herred. Guri er datter av gårdbruker og fisker Jacob Mikal Torkildsen Hadland Hestnes, f. 1824 på gården Hadland i Egersund landsokn, d. 1902 12. des. i sitt hjem på Hestnes, gravl. 19. des., Egersund, g. 1850 31. okt. der med Anne Margrethe Jacobsdatter

Aase, f. 1828 på Aase, d. 1901 9. mai, gravl. 17. mai, Egersund. Hun er datter av Jacob Gabriel Jacobsen Aase, han sønn av Torkild Jacobsen Hadland.

Barn VIII 4 — VIII 5.

VII 8. Ragnar Swensen, tannlege, f. 1889 12. aug. Vestfoss, et morsomt sted med tømmerfabrikk og forskjellig slags industri, et eldorado for gutter. Men her var også en privatskole som barn ikke kom utenom, og i Hokksund ventet middelskolen, hvor Ragnar Swensen slapp gjennom eksamen i 1904. Så fulgte gymnasieårene i Drammen med duskelue i 1907. Det var ikke noen indre dragelse, men hans mors tærnpine som brakte ham til tannlegestolen for resten av livet, den glede han kunne få ut av studieårene fant han i Studentersamfunnet og Odontologforeningen som han og andre tannlegestudenter stiftet. I 1910 tok han sin avgangseksamen og var derpå i 3 år assistent hos tannlege Herman Brun i Oslo. Så begynte han egen praksis i Tannlegegården i Parkveien, og nå, da han fikk pasienter han alene hadde ansvaret for, og kunne se nyttige resultater, ble han glad i sitt arbeid.

Den tid Ragnar Swensen hadde sine læreår var tannlegeundervisningen nokså planløs og uten tradisjon. Hans ønske om å øke sin erfaring og sin manuelle duelighet i faget brakte ham til å søke seg inn som assistent ved Tannlegeinstituttet i Oslo da dette ble opprettet. Et år var han på plomberingsavdelingen og 2 år på den kirurgiske avdeling. Senere styrtet han i $1\frac{1}{2}$ år plomberingsavdelingen ved en provisorisk paralellklasse, og i $\frac{1}{2}$ år den kirurgiske avdeling. I 1918—1924 var han konsulent for den militære tannpleie ved Arméens sanitet. Han har hatt mange tillitsverv i Oslo Tannlegeselskap og i Norsk Tannlegeforening og er dekorert med de respektive husordener.

Litteratur: Studentene fra 1907. Nils Bjerke: Norges tannlæger I, Oslo 1929.

G. 1915 29. april, Oslo (Frogner), med «Charlotte» Anna Pauline Øverland, f. 1885 6. april, Oslo (Tre-

foldighet), datter av historisk forfatter (Illustrert Norges-historie) Ole Andreas Øverland, f. 1855 17. mars, Trondheim, d. 1911 20. juni, Oslo, g. 1. 1884 24. jan. der med Charlotte Louise Weltzien, f. 1864 24. jan., Oslo, d. 1900 28. april der.

Øverland, slekten har i omkring 200 år sittet på ættagården Bolsjø i Bolsjø sokn, Kvinesdal, men har nå sitt navn fra gården Øverland i samme sokn. Bonde Elling Ørgersøn Øverland og hustru Marit Westgaard var foreldre til tobakkspinner i Trondheim Ole Andreas Øverland, 1819—1871 18. april, g. med Gjertine Birgitte Moe, 1818—1881 1. sept. Deres sønn er historikeren Ole Andreas Øverland (Meldt 1941 10. juni av fru Charlotte Swensen, f. Øverland).

Weltzin, en offiserslekt i Norge, den kom fra Mecklenburg med Johan Ludvig Weltzin, f. 1709 i Brandenburg, d. 1764 16. jan., Hjelmeland i Ryfylke, hvor han var premierløytn. ved 1. Ryfylkske kompani, g. med Susanne Jacobsdatter Smith fra Lyngdal ved Farsund. Deres sønn, major Mogens Wilhelm Weltzin, 1754—1830, g. 1785 i Sogndal med Judithe Helene Munthe, var foreldre til kaptein og overtollbetjent i Oslo, Johan Ludvig Weltzin, 1790—1862 16. april, g. med Dorthea Regine Blix. Disse var besteforeldre til tobakkspinner O. A. Øverlands hustru som er datter av agent i Oslo, Ludvig Joachim Weltzin og hustru Karen Judith Jacobine Tausan. — Hartvig Munthe: Efterretninger om familien Munthe i ældre og nyere tid, Chra. 1883—1888. Studentene fra 1888. The Skavlem and Ødegaard Families, Madison, Wisconsin, USA 1915.

Charlotte Øverland gikk på Ragna Nielsens skole i Oslo, ble student 1902, var et par år guvernante og tok lærerinneksemansen ved Nissens seminar 1907. Siden var hun årvikar ved skolen på Hauges Minde og tre år ved Sylow skole i Oslo. Hun stod i Kvinnelige studenters sangforening til 1911.

Barn VIII 6 — VIII 8.

VII 9. Ingrid Swensen, f. 1892 15. juli, Vestfoss. Hun er lærerinne og bor sammen med sin mor i Ullevål Hageby.

VI 9. Ingeniør Karl Swensens barn.

VII 10. David Swensen, ingeniør, f. 1888 20. jan., Vardal. Han gikk på Horten tekniske skole og siden på teknisk skole i Ilmenau, Thüringen. Før 2. verdenskrig var han ansatt i firma Premag A/G, Johannisthal, Berlin. Under og etter

krigen har man intet hørt fra ham, kan hende at han er omkommet.

G. 1913 15. april, Tyskland, med H i l d e g a r d T r ø s t e.
Barn VIII 9.

VII 11. V a l b o r g S w e n s e n , Røde Kors-søster, f. 1889 20. april, Vardal. Først tok hun middelskole-eksamen og var et år ved Sesame House College for barnehagelærerinner. Så gjennomgikk hun et sykepleierske-kursus ved Kirurgiske Sjukhuset i Helsingfors. Da hun kom tilbake til Norge arbeidet hun i 3½ år ved Røde Kors klinikk på Lillehammer. Siden april 1925 var hun avdelingssøster ved Det felleskommunale sykehust på Gjøvik og gjorde under 2. verdenskrig tjeneste som Røde Kors-søster i Finnland.

VI 13. Distriktslege Alfred Swensens barn.

VII 12. E v a S w e n s e n , bibliotekar, kontordame, f. 1907 25. des., Verdal, student 1925 og utdannet i England, hvor hun tok bibliotekeksamen ved London University 1929. Siden 1930 er hun bibliotekar ved Styret for det industrielle rettsvern (Patentkontoret) i Oslo.

VII 13. G u n v o r S w e n s e n , f. 1909 5. aug., Verdal. Hun ble student 1928, tok eksamen ved Berby hagebrukskole 1929 og ved Statens husmorskole på Stabekk 1930.

G. 1933 14. okt., Ringsaker, med K r i s t o f e r G l e s t a d , overrettssakfører, f. 1906 25. des., Moelv, sønn av gårdbruker «Lars» Kristofer Glestad, f. 1862 24. feb., Ringsaker, d. 1944 28. jan. der, g. 1901 24. sept. der med «Elise» Pauline Røhne, f. 1871 21. des. på Røhne, Ringsaker, d. 1943 21. nov. der.

Glestad gård i Ringsaker har tilhørt denne slekt i flere generasjoner. Even og Maren Glestad var foreldre til Lars Glestad som bodde på Mo gård hvor han drev et mørnsterjordbruk, gården er overtatt av Even Larsen Glestad.

Røhne gård i Ringsaker har også vært i en og samme familie i flere ledd. Fru Elise Glestad f. Røhne er datter av gårdbruker Amund Røhne og hustru Kirsti. Meldt 1941 10. mars av fra Kristiane Swensen, f. Müller).

Kristofer Glestad ble student 1926, cand. jur. 1931, sakfører samme år og har eget kontor i Moelv siden 1931. Under krigen var han områdesjef for hjemmestyrkene i Ringsaker.

Litteratur: Sverre M. Halboe: Norges advokater og sakførere 1932, Oslo 1933.

Barn, alle døpt i Ringsaker hovedkirke:

1. Inger «Else» Glestad, f. 1935 12. nov., Moelv.
2. Per Alfred Glestad, f. 1941 18. juli, Moelv.
3. Randi Glestad, f. 1943 5. des., Moelv.

VII 14. Dagny Swensen, f. 1910 16. nov., Verdal. Da hun hadde tatt middelskole-eksamen, studerte hun to år musikk. Siden har hun gått handelsskole, utdannet seg i blomsterforretning og arbeidet i dette fag i 1935. Derpå var hun på advokatkontor i Oslo (1941) og er senere assistent i Finansdepartementet.

VII 15. «Per» David Swensen, tannlege, f. 1912 14 juni, Verdal. Student 1931, tok først tysk tannlegeeksamen og i 1938 eksamen ved Tannlegeinstituttet i Oslo. Samme år slo han seg ned som praktiserende tannlege på Lillehammer.

G. 1941 25. okt., Moelv, med Else Glestad, Røde Kors-søster, f. 1914 8. juni, Ringsaker, datter av gårdbruker Lars Glestad og Elise Røhne, se ovenfor.

Barn VIII 9 — VIII 10.

VII 16. Inger Swensen, f. 1915 20. juni, Verdal. Hun ble student 1934, har eksamen fra Statens gymnastikkskole, folkeskoleeksamen fra 2-årig studenterkursus, har gått kortere kurser i tegning og sang og er lærerinne i Kongsvinger.

VII 17. Karl Rygh Swensen, f. 1918 15. april, Verdal, oppkalt etter overlærer Karl Rygh. Han ble student 1937, studerte medisin i Oslo og tok embetseksamen 1947. Siden 1948 er han kandidat ved Halden kommunale sykehus. Under krigen var han hjemmefrontmann som andre jóssinger.

G. 1948 28. jan., V. Aker, med Thora Elise (Lise) Kirstine Adamsen, f. 1924 3. mars, København, datter av direktør Peter Jens Adamsen f. 1868 1. juni, Oxby, Varde,

g. 1918 18. sept. med Pouline Marie Jensen f. 1888 9. juli, Assedrup pr. Odder, d. 1947 29. juni, København.

VI 15. Grosserer Jacob Swensens barn.

VII 18. Inger Sofie (Lita) Swensen, f. 1903 4. april, Oslo, (Trefoldighet). Som ung-pike oppholdt hun seg en tid i England.

G. 1923 5. okt., Oslo (Uranienborg), med «Joachim» Christian Gamborg Arnesen, lege, f. 1897 1. juni, Oslo (Uranienborg), sønn av lektor der Haakon Arnesen, f. 1863 6. des., Holt prestegård ved Tvedstrand, d. 1945 10. april, Oslo (Uranienborg), g. 1892 14. juli, Oslo, med Else Laura Margrethe (Marga) Gamborg, f. 1867 31. juli der, d. 1940 16. feb. der (Uranienborg).

Arnesen, denne slekt stammer fra fullmektig ved Bærums Verk, siden proprietær på Blindern gård i V. Aker, Arne Arnesen, døpt 1743 22. sept., Alvdal, vokset opp på Sevilhaugen (Sivelstad) der, d. 1826 13. april på Majorstuen under Blindern, gravl. 22. april, Vestre Aker, g. 1788 18. juni, etter kongl. bevilling vigd hjemme på Blindern, med enken Anne Halvorsdatter Torgersen fra Blindern. H. C. F. Hosenfellers maleri av henne fra 1770-årene er gjengitt i Kunst og Kultur, 1. hefte, Oslo 1940, 43. «Sr. Arne Arnesen» drev Blindern gård til 1824 og er tippoldefar til lektor Arnesen.

Gamborg (gammelt: Gormsborg) er et sokn i Odense amt på Fyn. Slektens som tok navn etter soknet, kom til Norge i begynnelsen av 1700-årene. Pers. kap. til Nes, Joachim Gamborg giftet seg 1793 26. mars i Modum med Jomfru Elisabeth Margrethe Medelfart. En sønnesønn, overrettssakfører i Oslo, statsøkonom Joachim Christian Gamborg, f. 1831 12. mars, Oslo, d. 1884 6. jan. der, g. 1866 5. okt. der med fra Elen «Sophie» Gelertsen, f. Ovenberg, f. 1838 4. mars, Halden, d. 1930 10. des. Oslo, var foreldre til fra Marga Arnesen f. Gamborg.

Arnesen tok artium 1915 og medisinsk embetseksamen 1922. Fra 1. sept. gjorde han kandidattjeneste ved Ullevål sykehus, 4 måneder ved hver av de medisinske, kirurgiske og epidemiske avdelinger, og var fra 1923. 1. des.—1925 31. aug. assistentlege ved Ullevål medisinske avdeling. Den 1. sept. sistnevnte år ble han 2. assistent ved sykehusets patologisk-anatomiske laboratorium og 1. assistent 1927 1. mars. I 1925 1. des. ble han sekretær i Oslo krets av Norges Røde Kors. Følgende

år nedsatte han seg som privat-praktiserende lege i Oslo, ble 1928 assistentlege ved Krohgstøttens sykehus og 1930 1. nov. reservelege ved Ullevål sykehus' medisinske avdeling. Siden 1. mai 1934 er han kontollege ved Forsorgen i Oslo.

Han gjennomgikk Krigsskolens nederste avdeling og ble sanitetssekonløytnant 2 år senere.

Doktor Arnesen har skrevet artikler i flere medisinske tidskrifter.

Litteratur: Studentene fra 1915. I. Kobro: Norges læger 1926—1936, supplement Oslo 1938.

Barn, født i Oslo:

1. Inger-Sofie (Bitten) Arnesen, f. 1924 28. feb. (Frogner), g. 1938 10. jan. Oslo (Frogner) med «Rolf» H. Axelsen, stud. techn., f. 1922 6. des., Oslo.

2. Margrethe Arnesen, f. 1928 11. april (Trefoldighet).

3. Haakon Arnesen, f. 1930 22. mars (Trefoldighet).

VII 19. Harriet (Etty) Borchesenius Swensen, kontordame, f. 1905 27. sept., Oslo (Trefoldighet). Hun har i mange år vært ansatt ved Kristiania Kul- og Vedbolag A/S.

VII 5. Ingeniør Erik Halling Swensens barn.

VIII 1. Else-Berit Halling Swensen, f. 1936 16. juni, Hedrum.

VII 6. Bokholder David D. Swensens barn.

VIII 2. Randi Swensen, f. 1926 24. juni, V. Aker. Arbeider ved rikstelefonen i Oslo.

VIII 3. Thorleif Swensen, f. 1929 23. okt., V. Aker.

VII 7. Ingeniør Thorvald Swensens barn.

VIII 4. «Ragna» Elisabeth Swensen, f. 1926 19. nov., Geithus, Modum.

VIII 5. Guri Swensen, f. 1928 18. aug., Geithus.

VII 8. Tannlege Ragnar Swensens barn.

VIII 6. N i l s T h o m a s S w e n s e n , tanntekniker, f. 1919
9. jan., Oslo (Fagerborg). Student med handelsgymnasie-
eksamen, arbeider som tanntekniker i Oslo.

G. 1946 6. april, Oslo (Prestenes kirke), med J e n n y
S v e e n , f. 1919 17. mars, Kristiansund, datter av kriminal-
sjef Reidar Sveen, f. 1885 24. nov., Halden, g. 1914 25. aug.,
Bodø, med Solveig Bachke, f. 1894 12. feb., Heddal, Telemark,
døpt i stavkirken der.

S v e e n gård i Veldre, Ringsaker. Gården er kjøpt av denne slekt ved
kongeskjøte fra Christian VI i 1735. — L. Midthaug: Slektene Sveen og
Narud fra Veldre, Hamar 1938.

B a c h k e , gammel trønderslekt fra Røros. Solveig Bachkes mor er født
Lorck, se O. Schmidt: Familien Schive, Trondhjem 1917.

Barn IX 1.

VIII 7. R a g n a r S w e n s e n , f. 1923 28. mars, Oslo,
(Fagerborg), bokholder-assistent der.

VIII 8. E i v i n d S w e n s e n , f. 1924 18. mars, Oslo (Fager-
borg), utdanner seg på Tannlegehøyskolen der. De tre brødrene
var hjemmefront-menn under krigen.

VII 10. Ingeniør David Swensens barn.

VIII 9. I n g e b o r g S w e n s e n , f. i Berlin.

G. 1940 25. april der med F e l i x D a n z e r der.

VII 15. Tannlege Per Swensens barn.

VIII 10. T e r j e S w e n s e n , f. 1943 20. juni, Lillehammer.

VIII 11. K j e r s t i S w e n s e n , f. 1946 8. feb., Lilleham-
mer.

VIII 6. Tanntekniker Nils Th. Swensens barn.

IX 1. I n g e r S w e n s e n , f. 1947 28. feb. Oslo (Prestenes
kirke).

TILLEGG

*Om salget av Thomas Rasmussens (II) hus
i 1748, Kristiansand pantebok nr. 2, 138.*

Niels Berg, Kongel. Mayts Bye og Raadstue-Skriver samt Auctions Directeur udi Christiansand gjør vitterligt at Aar 1748 den 3de Decbr. blev atter den Tredie gang efter Procurator Sr Andreas Wahrs skriftlige Reqvisition af 23de passato, paa Mr. John Ramstsads vegne, som anordnet værge for Maria Margrethe Munch, foretaget en offentlig og lovlige Auction udj og over Thomas Rasmussens jboende Huus og Plats med Pertinentier, som forhen af Sal. Svend Elevsøn har været beboed; efter at samme Auction ved foregaaende publication af Placaters andslagelse paa Publique Stæder 2de Søndage efter hinanden, saavelsom Auctions Klokkers omringelse, til libhabernes destoe bædre efterretning, alt ifølge den skeede Indførsel og derefter erhvervede ejeddoms dom samt passerede omvurderings forretning de dato 29. Novbr. 1748. Bemelte Huus og Plats er beliggende i byens Wæstre qvarter paa Østre Side, bestaaende af en Stue og Cammers foruden Kakkelovn, under Stuen en Muret Kjelder, et Kiøkken med Skorsteen, derved et Spise Cammer, Phire øfre værelser uden jndredning, i gaarden et bryggerhus med Indmuret Kiedel og gryde, samt bagerovn, derved et Cammer med Jern Kakkelovn, under samme en Muret Kjelder. J gaarden en brønd, neden for til Stranden en hauge og der neden til en Gammel brygge. — Hvilket Huus og Plats blev opraabt paa følgende conditioner: at Pengene inden 6 ugers forløb betales til Reqvirenten af Auctionen; 2det at Huuset staar for Kiøberens egen Regning og Resico fra denne Tiid; 3. at Huuset kand strax til trædes, hvormed Thomas Rasmussen erklærede sig fornøyet; 4. at paa Huuset besorges av den Kiøbende det fornødne Auctions skiøde med beskrivelse og dets Publication, og 5te J fall ikke pengene inden 6 ugers forløb betales, da bliver Huuset opraabt paa Kiøberens egne gevinst og forliis, uden nogen Process eller Rettergang. — Derefter indfant sig paa denne Auction iblant libhabere Borgeren Mr. John Ramstad, som efter bud og overbud blev den Høystbydende paa Niels

Sørensen Retzes vegne for den Summa = 176 Rl 2 ort hvorfore det Hannem efter Auctions maade tilslagen blev; Og, som ermet Niels Sørensen Retz dend budne Summa Ett hundrede half fierdsends Tiuge og Sex Rigsdales Toe ort til forberørte værge Ion Ramstad mod beviis af 12te Februarie 1749 betalt haver; altsaa skal foreskrevne Huus og Plats med foranførte pertinensier følge og tilhøre Niels Sørensen Retz og hans arvinger til et frit og frelst Kjøb og ejendom hvoraf de sig saa nyttig giøre maa som de bæst veed og kand, alt efter den hiemels Kraft, hans Majts allernaadigste udgangne Forordning om Auctions-Værket i saa fall tilholder. Dets til Stad-fæstelse haver dette Auctions Skiøde med egen haand underskrevet og Signete hossat. Christiansand den 7de Martii Anno 1749.

Niels Berg.

Publiceret paa Christiansands Raadstue
den 17de Martii 1749, da Retten administreredes
og Contenta udj Protocollen paa fol. 29 indført.

Testr Hans Femer.

*Biskop Sørenssens anbefaling av
Thomas Swensen (IV 1) i 1798, Cancellie-
Indlæg 1ste Depart. Janr.—Decbr. 1806.*

Ved idag at forlade min gamle Post paa Strømsøe, ligger Ønsket om Hr. Swensens, min Hørers Forfremmelse, saare nær mit Hjerte; thi han har en hellig Fordring paa min Agtelse og Venskab. — Jeg vil her ikke utbrede mig over hans exemplariske Forhold lige fra hans første Ungdom, som nøye har været mig bekjendt, ikke heller over hans med Hæder tagne academiske Examinia; men — han har i 2 Aar været min troe Medarbeider paa Strømsøes Skole og derved kraftigen lettet under mine mange Byrder, ja, han har i det sidste halve Aar under min Fraværelse i København ene besørget baade Skole- og Prædige- Embedet, med en Flid og Nøagtighed, som jeg kun kan erindre med Taknemmelighed, men ikke gengjelde. —

Jeg vover derfor (naar han har faaet sin theologiske Embeds Examen som jeg er viss paa han vil erholde med Berømmelse) at anbefale ham til det høye Kongelige Danske Cancellies Bevaagenhed, ikke blot som en ung Mand med sjeldne Talenter, men tillige som et Menneske af den utrætteligste Flid, den reneste Vandel, og kort sagt, den helligste Ærbødiged for enhver af sine Pligter. —

Strømsøe d. 18. Januar 1798

Sørensen
(pt. Stiftsprovst i Christiansand)

*Professor Sanders attest til cand. theol.
Thomas Swensen i 1804.*

Undertegnede kjender Herr Candidat Swensen som en udmærket flittig og duelig Ungdomslærer og ønsker derfor at dette Vidnesbyrd i Forbindelse med hans øvrige fordelagtige Atester maatte bidrage noget til at anbefale denne haabefulde unge Mand til vedkommende høye Colleges Opmærksomhed.

Khavn. d. 7. November 1804

Sander Professor.

*Cand. theol. Thomas Swensens søknad
om Rollag soknekall, Canselli-Indlægg,
1ste Depart. Janr.—Decbr. 1806, RA, Oslo.
Til Kongen.
Kjøbenhavn 18. Januar 1806.*

Thomas Swensen, Cand. theol., ansøger allerunderdanigst eet af de tvende residerende Kapellanier: Rakkestad eller Rollaug i Aggershus stift i Norge.

Ved nærværende Vacanser af de residerende Kapellanier Rakkestad og Rollaug i Aggershusstift i Norge vover Undertegnede allerunderdanigst at ansøge Deres Majestæt om, at eet af Samme allernaadigst maatte blive ham forundt.

De Grunde, der give ham Haab om Bønhørelse ere Deres Majestæts allernaadigste Løfter til Laudabilister og Skolelærere i Forordningerne af 7de Maji 1788 og 11te Maji 1775, hvilke han troer sig berettiget at anvende paa sig, da han ikke alene har bedste Character til theologisk Embeds-Examen, men endog til alle sine Forberedelses Examiner, samt den homiletiske og catechetiske Prøve, og til denne endog bedste Character med Udmærkelse. I twende Aar har han været lærer ved den offentlige Skole paa Strømsø under den daværende Rector, nu Stiftsprost i Christiansand Hr. Sørensen; ja endog i hans Fraværelse ganske bestyret Skole- og Prædige-Embedet med et Bifald hvorom vedlagte Attest vidner.

I Kandidatarene har hans rigtige Beskjæftigelse været Ungdommens Undervisning i et Par af Hovedstadens Læreranstalter. Om hans Kald heri vidner vedlagte Attest fra Hr. Professor Sander, Overbestyreren af det ene, og han smigter sig med at et hædrende Vidnesbyrd af en saa fortjent Mand vil under en oplyst og god Regjering komme i fortrinlig Betragtning.

Sin overblevne Tid har han anvendt under Veiledning af Professorene Begtrup og Olufsen, forat indsamle Kundskaber i Landøconomien, der muligens i Tiden kunde komme til Nutte.

Hertil kommer endnu at Sollicitanten er allerede paa det allernærmeste

fire Aars Candidat og, da han fra sin spædeste Barndom har maattet arbeide sig frem under Fattigdom og dens mangehaande Byrder, er han i en Alder og i en Forfatning, der gjør en gunstig Forandring i hans Skjæbne i høyeste Grad nødvendig, og som han alene kan haabe af Deres Majestæts Retfærdighed og Naade.

Allerunderdanigst

Thomas Swensen.

*I Kirkedepartementets embetssøknader
om Lårdals presteembede i Kristiansand stift 1817
er melt følgende:*

Rollaug residerende Kapellani var dengang Supplikanten forestod Samme — hvad han ikke vidste og ikke faaet Leilighed at erkynlige sig om — blot et titulairt residerende Kapellanie, thi det fattedes Residence eller Embedsgaard. Han var der lidet andet end personel Kapellan, og savnede derhos de Fordele en saadan Embedsmand nyder næmlig frit Logie, Lys og Brænde etc. hos Sognepræsten. Den aarlige Løn Supplikanten havde, vilde formedlst Pengenes synkende Værd tilsidst ikke forslaae til de væsendligste Nødtørftigheder. Af Fortrædelighed herover søgte han Forflyttelse og kom til Tolga.

*Res. kapellan Thomas Swensens kallsbrev
i Cancelli-Indlæg 1. Dept.'s 7. nr. Decbr.
rg. nr. 154 1812, Riksarkivet i Oslo, lyder:*

F 6.

G.V. Att vi all. have beskikket og forordnet saa og hermed beskikket og forordne den residerende Capellan til Rollaug Præstegield i Aggershuus Stift udi V. R: Nge hr. Thomas Svendsen der har de udi Indfødsretten fastsatte Egenskaber til at være herefter Sgpr for Tolgens, Vingelens og Dalsbøydens Præstegield i samme Stift, istedet for den forrige og nu ved Døden afgangne Sgpræst Hr. Johan Andreas Struve.

Thi skal han etc.

Khavn 22 April 1812.

*Av sokneprest Thomas Swensens søknad
om Lårdal, Kirkedepartem.'s embetssøkn.
Lårdal 1817, RA, Oslo.*

«Han har som Skoleholder og Præst gjort sig værdig til de mest hædrende Anbefalinger for Kundskaber, Flid, Duelighed og et værdigt Forhold. Hans Embedsindkomster ere saare ubetydelige, og hans nærværende Forfatning derfor meget beklagelig. —»

«Hans Attester vise at han med Hæder har gjennemgaaet enhver lovbefalt Prøve, saa at han endog af den Aarsag allene, saafremt Lærdom og Kundskaber udgjøre ei allene Prydelser, men og væsentlig Egenskab for Religionslæreren, fortjener større Opmerksomhed iblandt Fædrelandets Religionslærere end hans Beskjedenhed hidtil har tilladt ham at erhverve sig.»

Selv skrev han: «Det er Deres Majestæts, det er Retfærdigheds Villie, at ikke allene Lærdom, Vandel, Kundskaber og Embedsaar, men ogsaa de blidere eller tungere Kaar, under hvilke Embedsmanden har opfyldt sine Pligter, skal komme i Betragtning ved at bestemme hans Forfremmelse, men Supplikantens Lidelser opveie mange, mange endog meget mørksommelige Embedsaar.» Her følger hans tidligere nevnte beskrivelse av Rollag, og tilslutt:

«En Kongelig Resolution af 20de November 1811 der endnu fremdeles er Lov, (Grundl. § 94) bestemmer at der ved Præsteembedets Besættelse skal tages fortrinligt Hensyn til de Supplikanter, som have tillige studeret Landvæsenet. Supplikanten havde, uden Hensyn hertil, for at anvende sine Fritimer nyttigt og i Tiden kunne stiftte Nytte, lagt sig efter dette (Bilag No 5 og 6). At Fædrelandet særdeles trænger til denne Resolutions Overholdelse, erkjender vistnok Enhver. Imidlertid har det just været Supplikantens uheldige lod, at han i 2 forskjellige Præsteembeder ikke har havt Præstegaard. — Under Kummer og trange Kaar der dog aldrig afbrød hans Flid, ere Supplikantens Barndoms, Ungdoms og Manddoms Aar forsvundne. Det turde da vel synes at være den høje Tid, at han nu i en Alder af 42 Aar (No 7), nærmede sig hvad saa mange Yngre, ofte mindre duelige, have naaet, det nødtørftige Udkomme, og Middel til at opdrage sine Børn, at ikke han og de skulde synke under Vægten af saa mange Aars Lidelser.

Det ansøgte Kald er et af de smaae Kald i Telemarken, har 4 Kirker, er temmelig besværligt, og ligger langt fra nærmeste Kjøbstad. Det er ofte givet til personel Capellaner, efter ca. 8 Aars tjeneste.

Ubeskjeden er derfor vistnok ikke Ansøgningen derom af Sognepræst, som har holdt Sultekuar i 11 Aar, mangler Bopæl, har haardere Vilkaar end nogen Bypræst uden at nyde dennes Fordele, ja lider i mange Hen-

seende værre end nogen Inderste i et haardt og, for hans Helbred, ufordrageligt Climat.

Underdanigst

for Hr. Sognepræst Swensen

Hielm

Resymé: Han har i en tid av 15 år vært geistlig embedsmann under såre uheldige omstendigheter: ingen embetsbolig i Rollag så han tilsist måtte logere hos en bonde og bittert føle savnet av kultur. Bare en jordlodd utlagt til prestegård i Vingelen av Tolga så han igjen måtte leie et meget innskrenket lokale hos en bonde i Tolga, med tiltagende familie kunde logiet tilslutt ikke lenger romme ham. På grunn av pengevesenets forskjellige revolusjoner ble verdien av hans lønn i bare penger så godt som tilintetgjort, dessuten måtte han med tillegg i transportomkostninger kjøpe fra det fjerne Trondheim. Hans helbred fød under det hårde klima. Da han ikke hadde embetsår nok til å vente et kall som gav tilstrekkelig utkomme, måtte han i allfall trygge seg et hjem under en mildere himmel. Derfor søkte og fikk han sitt nåværende Lårdal i Telemark.

«Nødig forlader jeg den her værende og i gode Aaringer frugtbare, skjønt ubetydelige Præstegaard, men de Pligter, jeg skylder mig selv som ærlig Mand at kunne svare enhver Sit og Omsorg for en tiltagende Families Vel gjør mig det atter nødvendigt at see mig om efter et bedre Embede, hvor jeg uden alt for trykkende Sorger kunde faae mit daglige Brød.

Dersom altsaa en kortere Embedstid rig på Lidelsor og Møye tør komme op imod en længere, men mindre trængselsfuld, saa haaber jeg tillidsfuldt at Deres kgl. M. vil se naadigt til min underdanigste Begiering om Ansetelse til Skjold Kald, især da det endnu for Tiden er behæftet med en betydelig Pension (300 spd.) aarlig til den entledigede Præst der kan blive meget byrdefuld at udrede, om den lange skulde vedvare. I en Alder af 46 Aar ønsker jeg naturligvis et Kald hvor jeg kunde slaa mig til Roe, have med Sparsommelighed og Tarvelighed mit Udkomme, en Skilling tilovers til mine Børns Opdragelse og Undervisning og til — en god Bog for ikke ganske at blive tilbage for min Tids Mennesker — et Ønske Deres Kongelige Majestets humane og oplyste Regjering sikkerlig gjerne under en stakkels Præst paa Landet. — Medfølgende Afskrift af mit Testimonium publicum og Attest fra den cathechetiske Prøve ledsage denne Ansøgning som Bilag. Om mit Liv og Vandel vil Stiftets Højærværdige Hrr Biskop formodentlig afgive sit Vidnesbyrd. — Saaledes indstiller jeg til naadigst Bønhørelse, Deres Kongelige Majestæt mit Andragende.

Underdanigst Thomas Swensen.»

På denne søknad har biskop Christen Sørensen skrevet:

Underdanigst

Suppleanten, der er mig saare fordelagtigt bekjendt saavel for hans Kundskaber som Vandel og Embedsførelse, hvorpaa jeg nylig ved min Visittats har modtaget nye Prøver og som jeg saaledes finder mig forpligtet at anbefale Deres Majestet som en af vore værdigste Religions Lærere, vil sikkerlig blive en sand Velsignelse for Skjold Menighed, der trænger til en Mand som ham. Maatte kun denne Forflyttelse yde ham nogenlunde Erstatning for de mange Besværligheder han i en Række af 15 Aar stedse i Kamp med Møier og smaae Kaar har gjennemgaaet.

Christiansand den 13 October 1821.

C. Sørensen.

*Av sokneprest Swensens søknad om Hole soknekall.
Geistlige embets-søknader, feb. 1831, RA, Oslo.*

«Vel er en så lang Flytning, om Deres Kongelige Majestæt naadigst bønhører min Ansøgning, med en stor Familie en yderst betænklig Sag, men flere Omstændigheter ved min Nærværende Ansættelse nøder mig at til sidesætte enhver Betænkelighed.» En vesentlig årsak til hans ønske om forandring er den betydelige årlige utgift han har på de bygninger hvis vedlikehold hviler på presten, idet rasende stormer hvert år ødelegger «snart dette, snart hint.» Reparasjoner er uhyre kostbare i den skogløse bygd «og traf det Tilfælde mig der rammede een af mine Formænd, at Laden eller Fæhuset blæste omkuld, kunde dette alene ruinere en Mand i maadelig Forfatning og med flere Børn i Bund og Grund. Enkesædet er for Tiden allerede deelt imellem tvende Enker. Det lider ligeledes af foranførte Aarsag. Dets ufrugtbare og for Rust utsatte Jordvej paa skovløs Hede, bærer neppe Skatterne og Brugsomkostningerne og et Uheld paa Bygningerne, udsætter Enkerne hvert Aar for at styre i yderlig Nød og Elendighed. Rejserne til Annexerne, især til Tysvær ere Høst og Vaar og Vinter yderst besværlige, ja ofte forbundne med megen Fare. De have bestandig været en Pind til alle mine Formænds Ligkiste og ville ogsaa blive Aarsagen til en tidligere Bortgang for mig, end Naturens Orden ellers muligens medførte, om jeg ikke itide slipper herfra. Saameget mere som jeg lider og ofte er sengeliggende af Gigt og hæmorrhoidal Tilfælde, hvilket Climatet ikke begunstiger og hvorfor jeg underdanig fremlægger min Læges attest.

Endnu kommer hertil den ubehagelige Omstændighed at jeg med et stort Hang til Tungsindighed, boer afsides fra alle dannede Mennesker, langt fra Bergen og Stavanger, de mig nærmeste Byer hvor jeg intet Bekjendtskab har med nogen, der efter min dødelige Afgang, kunde staae

mine bi med Raad eller Daad på nogensomhelst Maade da jeg derimod i Omegnen af Drammen og Christiania er fra forrige Dage, saa temmelig bekjendt, har Nærpaarørende ikke langt derfra, og enkelte Bekjendte i Nærheden, ved hvis mellemkomst det torde blive mig muligt, at faae anbragt mine tilvoxende Drengebørn paa een eller anden Maade.

Alle disse Omstændigheder maae gjøre mig det til en højst vigtig Pligt om muligt, at komme til et for min Hustru og Børn mere bequemt Sted.» Derpå kommer en oppregnen av attester og tilslutt: «Paa disse Grunde vover jeg i dybeste Underdanighed, at anbefale Deres Majestæt min An-søgning om Forflyttelse til naadigst Bønhørelse.

Skiodt Præstegaard d. 19de Februarii 1831.

Underdanigst

Swensen.»

Til lege Carl Swensens jordeferd i 1844 skrev Jørgen Moe diktet:

Et fagert Land med Sø og Elve
hans Hjembygd var, og som dens Port
hvor Birkeløvsguirlander skjælve,
staar Klippens Bur, høi og sort —
for ham den aabned' sin Portal
til Fædrehjemmets rette Dal.

Thi frem han drog med rige Drømme
om hende, som han favned nys,
paa Læben brændte end den ømme
vemodig søde Avskedskys —
hvad Under at et saadant Bryst
var modnet til en Himmels Lyst?

O, derfor ble hans Hjerteflammer
en straalerig Eliaskarm,
der løftet op fra Livets Jammer
hans Sjæl mens end den brændte varm
mod Hjemmets Kyst, mod Livets Land,
en solklar, venlig, vaarlig Strand.

Men dem som sørge ved hans Kiste,
vil Herren sende Troens Trøst,
og hende som her maatte miste
alt uden Minnet om sin Lyst.
Gud klare Sorgen sødt til Savn,
da drager den mod Fredens Havn.

PERSONREGISTER

- Adamsen, Elise g. Swensen 54
— Peter Jens, direktør 54
Alhwelt, Sophia g. v. Angel anet. 1
von Angel, Peder Otto, kjøpmann
anet. 1.
von Ansback, Maren g. Niemann 50
Arnesen, Arne, fullm., gårdbruker
55
— Bitten g. Axelsen 56
— Haakon, lektor 55
— Haakon 56
— Joachim, lege 55
— Johan L., sokneprest 38
— Margrethe 56
Askerud, Asle, gårdbruker anet. 4
— Barbro g. Hellum 31
— Guttorm, gårdbruker anet. 4
Axelsen, Rolf, stud. techn. 56
Bachke, Solveig g. Sveen 57
Bech, biskop 15
— Alexia g. Bærentsen 20
Begtrup, professor 14
Bentsdatter, Gunhild g. Stiansen 19
— Gunild 19
— Ingeborg g. Stiansen 20
Bentsen, Ole, kjøpmann 20
— Sven, smedmester 20
Berentsen, Aksel Bech, skuespiller,
forfat. 20
— Alexander, skipsredere 20
— Fredrikke, lærerinne 20
— Ole Samuel, o.r.sakfører 20
Berg, Lorens 47
— Niels, by- og rådstuskriver 59
Berge, Anton 40
Bergwitz, Joh. K. 37, 47
Bjerke, Nils, tannlege 51
Blinderen, Anne g. Arnesen 55
Blix, Dorthea g. Weltzin 52
Blom, Clement, sjøkaptein 40
— Jens L., skipsfører 40
— Kathrine g. Swensen 40
— Peter, sokneprest 40
Bomhoff, Constans, kjøpmann 37
— Marie g. Halling 36
Borchsenius, Aksel, kontorsjef 45
— Charlo, h.r.advokat 46
— Harriet g. Swensen 45
— Johannes, apoteker 45
— Laurentius, sorenskriver 46
Bottelsbraaten, Jørgen, gårdbruker
anet. 3
— Mari anet. 3
— Stener, gårdbruker anet. 3
Boyesen, Anders, justisråd 17
— (Boyesen) Carl, major 17
— Christoffer N., sokneprest 18
— P. O. 18
— Margrethe g. Suur 18, 22, 25
— (Boyesen) Peter, sokneprest. 18
— Rebekka g. Swensen 17
Breder, res. kapellan 15
Breien, H. H. anet. 4
— Marie g. Haga anet. 4.
— Michel, gårdbruker anet. 4.
Brodahl, Else 46
Brun, Herman, tannlege 51
Braathen, Even, gårdbruker 31
— Johannes 31
— Thor 31
Bue, Bent Hansen, tømmermann 19
— Hans og Gunhild 19
Bustrak, Tor, lagrettemann 50
— Torbjørn, bonde 50
Bærentsen, Samuel, o.r.sakfører 20
Bærum, Anna g. Smith 46
— Nils, kjøpmann 46
Børtnes, Margit g. Gulsvik anet. 4

Cappelen, Peder, kjøpmann 18
 Carlsen, Gaute 44
 Castberg, A. St. 44
 Christensen, agronom 28
 — Ivar An 49
 — Søren, smed 14
 Christoffersdatter, Anne g. Øren
 anet. 4
 Christoffersen, Chr., generalkonsul
 30
 Danzer, Felix 57
 Dietrichs, David, kjøpmann 28
 Dietrichson, O. H., distriktslege 42
 Disen, Anne g. Hellum 31
 — Karen g. Halvorsen anet. 3
 — Torger, gårdbruker anet 3
 — Truls anet. 3
 Domitius, Christiana, madam 5, 6, 8
 — Søfren, sokneprest 5
 Dorenfeldt, L. J. 50
 Due, Marie g. Halling 36
 Eide, Sam, generalkonsul 46
 Ellefsdatter, Signe g. Rasmussen 6
 Ellevsdatter, Birgitte g. Lien anet. 4
 — Live g. Olsen anet. 4
 Ellofsen, Jonas, sokneprest 40
 Eriksen, Amund, orgelbygger 34
 — Dagny g. Swensen 34
 — Morten, byggmester 46
 Evensen, Sevald anet. 3
 Faye, Mathias, skipper 27
 — M. W., kjøpmann 27
 — Ulrikke g. Tandberg 27
 Ferroe, Jørgen 6, 8
 Finne-Grønn, S. H. 17, 18
 Fjeld, Amund, gårdbruker anet. 4
 — Anne g. Hellum 31
 — Paul, gårdbruker anet. 4
 Flannum, Kari g. Disen anet. 3
 — Løg, gårdbruker anet. 3
 Flood, Jørgen Wright 37, 46
 Fredriksen, Boye, brukseier 17
 Frees, Maria g. Richertsen anet. 1

Fryjordet, Erik, gårdbruker 35
 Færden, Claus, gårdbruker 29
 Gamborg, Joachim, o.r.sakfører 55
 — Joachim, pers. kapellan 55
 — Marga g. Arnesen 55
 Gether, Annette g. Bomhoff 37
 Gill, Caspara g. Lie 44
 Glestad, Else g. Swensen 54
 — Even, gårdbruker 53
 — Inger, Else 54
 — Kristofer, o.r.sakfører 53
 — Lars, gårdbruker 53
 — Marie 53
 — Per Alfred 54
 — Randi 54
 Gløersen, A. T., forstmester 47
 Gorboe, Maren g. Mortensen 46
 Gram, Jessy g. Berentsen 20
 Gran, T. O. 47
 Green, Nils anet. 4
 — Randi g. Askerud anet. 4
 Grue, Sivert kjøpmann 21
 Graarud, G. 36
 Gratop, Hallvard 50
 Gubberud, Birgitte g. Braathen 31
 — Ellev, gårdbruker 31
 Gulbrandsen, H. K., politibetjent 47
 Gulliksrød, Alvilde g. Swensen 49
 — gårdbruker 49
 Gulsvik, Herbrand, gårdbruker anet.
 4
 Gundersdatter, Ingeborg g.
 Thomassen 11, 12
 Gundersen, Louise g. With 28
 Gunderud, Gutterm, gårdbruker
 anet. 4
 — Aase g. Askerud anet. 4
 Gunnars, Anna Sofie g. Bærum 46
 Guttormsdatter, Barbro g. Hellum
 anet. 4
 Hadland, Torkild Jacobsen, gårdbr.
 51
 Haga, Amund, gårdbruker anet. 4

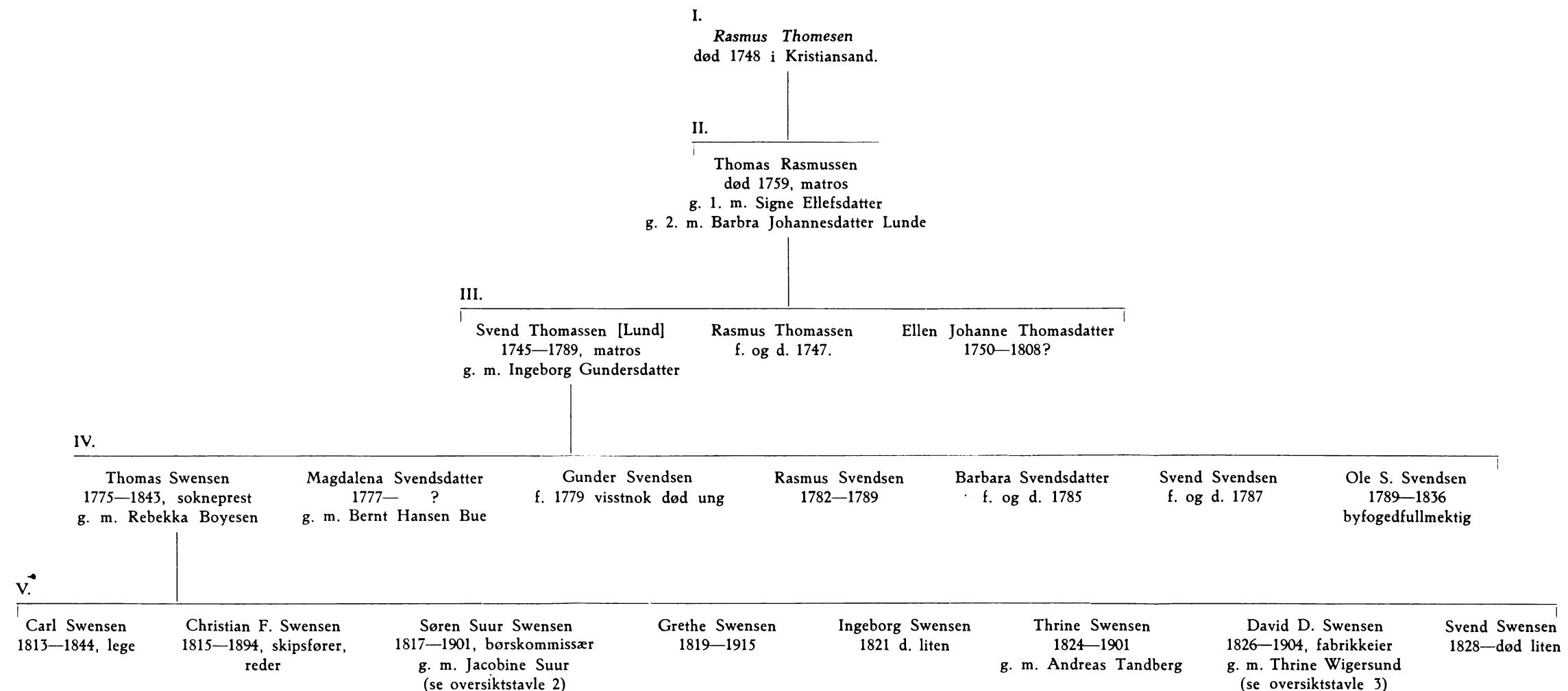
- Haga, Anne g. Hovind anet. 4
 — Tørbjørn, gårdbruker anet. 4
- Halboe, Sverre 54
- Halling, Else, brukskunstner 48
 — Herman, res. kapellan 36
 — Honoratus, prost 36
 — Mimi g. Swensen 36
- Halvorsen, I. B. 30
- Hansen, Knud, skreddermester 13
- Hansteen Harness, Th. 31
- Harmens, Antonette g. Faye 27
- Hauch-Fausbøll, Th. 18, 25
- Hegna, Hans 30
- Hellum, Anne g. Wigersund 30
 — Even, gårdbruker 31
 — Thor jr., gårdbruker 31
 — Thor sen., gårdbruker 31
- Hertz, Bastian 5
 — Idde, madam 5
- Hesselberg, sokneprest 18
- Hestnes, Guri g. Holte 50
 — Jacob Mikal, gårdbruker, fisker 50
- Hielm 63
- Holte, Jon, gårdbruker 50
 — Martine g. Blom 40
 — Stian, ingeniør 50
 — Tor Bustrak, gårdbruker 50
 — Aagot g. Swensen 50
- Hoel, Thorer, gårdbruker
- Hofgaard, Gjertrud Petronelle g.
 Rostad 25
 — Rebekka g. Suur 25
 — Søren, kjøpmann 25
- Hornemand, C. F., professor 14
- Hovind, Engebret, gårdbruker anet. 4
 — Jens, gårdbruker anet. 4
 — Tølline g. Hellum 31
- Høyler, Ingeborg 8
- Hval, Auen, fullmektig 31
 — Elisabeth g. Wigersund 31
- Jellum, Ingeborg g. Reedalen anet. 4
- Jensdatter, Siri g. Disen anet. 3
- Jensen, Pouline Marie g. Adamsen 54
- Joensen, Elloff 40
- Johannessen, Joh. S., murmester 49
 — Margit g. Swensen 49
- Juell, Cathrine g. Mangor 40
- Jørgensen, Aage, kjøpmann 31
- Kjerulf, J. L., pers. kapellan 17
- Knudsdatter, Gunhild g. Runn anet. 4
- Knudsen, Oluf, sokneprest anet. 2
- Kobro, I., lege 43, 56
- Lagesen, A. anet. 4
- Langhorn, E. D. g. Boyesen 18
 — Magnus, militær anet. 1
 — Magnus 18
 — Peter, garnisonskirurg anet. 1
 — Maren g. Boyesen 18
- Laudal, T. 40
- Lauritzdatter, Maren g. Fredriksen
 anet. 1
- Lengnick, J. C. L. 25, 27
- Lie, Lars, sorenskriver 44
 — Rebekka Marie g. Müller 44
- Lindstøl, T. 30, 39
- Lorentzen, S. 23
- Lunde, Barbra g. Rasmussen 8
- Madsen, Tønnes 8
- Mangor, Elvius, rådmann 40
 — Marie g. Blom 40
 — P. A., fabrikkeier 40
- Matthiessen 44
- Mechlenburg, Carsten, borgermest.
 anet. 1
- Margrethe (Mary) g. Stockfleth
 anet. 1
- Olaus, handelmann anet. 1
- Oluf, tollskriver anet. 1
- Medelfart, Elisabeth M., g. Gam-
 borg 55
- Meidel, Susanne Vivike g. Smith 46
- Mejdell, W. A., sorenskriver 41
- Midthaug, Leif 57
- Midtskogen, Lars Jørgensen, g.br.
 anet. 3

- Moe, Gjertine g. Øverland 52
 — Jørgen, biskop 65
 Mørtsensen, Erik, byggmester 46
 — Harald, h.r.advokat 46
 — Julius, bergmester 46
 — Mathilde g. Borchenius 45
 Moldenhauer, professor 14
 Mosnes, Anna B. g. Gullichsrud 49
 Münster, professor 14
 Munthe, Hartwig, byråsjef 52
 — Judith H. g. Weltzin 52
 Mustad, Ole 40
 Mygind, Henning, klokker 28
 — Jørgen, festebonde 28
 Müller, Elisæus, rittmester 44
 — Kristiane g. Swensen 44
 — Martin, brukseier 44
 Mæhlum, Even, gårdbruker 40
 — Ida g. Skattum 40
 Møller, Alf Tandberg, kontorsjef 28
 — Anne Cathrine g. Mygind 28
 — Anne K. E. g. Werring 39
 — Jørgen, lektor 28
 — Kathrine, kontordame 28
 — L. A., kjøpmann 27
 — Peder Bryn, agent 27
 — Peter, major 28
 — Petter, løytnant 28
 Møller-Nielsen, C. H. 28
 Mørkved, Arne 44
 Nielsen, Anders, sokneprest
 — Anna Elise g. Johannessen 49
 — Anton B. 47
 — B. P. 49
 — Ragna 52
 — Samuel, megler 24
 Niemann, Anne g. Holte 50
 — Claus, kjøpmann 50
 — Claus, sokneprest 50
 — Jørgen, proprietær 50
 — Jørgen, rådmann 50
 Olberg, Henriette g. Gulbrandsen 47
 — Janna g. Stephansen-Smith 46
- Olsdatter, Guri g. Bue 19
 — Ida Julie g. Werring 39
 — Oline g. Eriksen 34
 Olufsdatter, Anna g. Suhr anet. 2
 Olufsen, professor 14
 Opdal, Maren g. Hofgaard 25
 Ording, rektor 32
 Otte, Maria g. Boyesen 18
 Ovenberg, Sophie g. 1. Gelertsen,
 — 2. Gamborg 55
 Pind, Margrethe g. Smith 46
 Rasmussen, Thomas, matros 5, 6, 8
 Reedalen, Bjørn, gårdbruker anet. 4
 Retz, Niels
 Richertsen, C. anet. 1
 Ringnes, Engebret, gårdbruker anet. 4
 — Siri g. Gunderud anet. 4
 Roggen, Johan, prost 35
 Rosted, Jacob, sokneprest 25
 — Mette Cathrine g. Suur 25
 Rygh, Anne g. Carlsen 44
 — Evald, borgermester 44
 — Karl 54
 — Peder, lensmann 44
 — Per 44
 — Petra g. Müller 44
 Røhne, Amund, gårdbruker 53
 — Elise g. Glestad 53
 — Kirsti 53
 Røhr, P. Knoph 36
 Runn, Ellev, gårdbruker anet. 4
 — Live g. Braathen anet. 4
 Sand, Asle 29
 Sander, professor 14, 60
 Sannes, Olav 50
 Schere, van der 6
 Schmidt, O. 57
 Schnell, Johan, borgermester anet. 1
 — Margrethe g. Mechlenburg anet. 1
 Schwartzaker, distriktskirurg 16
 Sevaldsdatter, Maren g. Hval anet. 3
 Skattebøl, Ole, h.r.dommer 41
 Skattum, Haagen, gårdbruker 40

- Skattum, Haakon, kjøpmann 40
 — Valborg g., Swensen 40
 Sleviken, Anne g. Green anet. 4
 Sohlberg, C. B., ingenør 37
 Smith, Hans E. 46
 — Hjalmar, kriminaldommer 46
 — Lars Hansen, tollbetjent 46
 — Severin, lensmann 46
 — Severin, skipsfører 46
 — Susanne g. Weltzin 52
 Spennin, overlærer 32
 Sporpind, Berthe g. Sønstebyeie
 anet. 3
 — Elisabeth g. Midtskogen anet. 3
 — Sivert, gårdbruker anet. 3
 Stephansen, Julius, skipsredrer 46
 — Niels S., sokneprest 46
 Stephansen, Smith, F. J., kontorsjef 46
 — Kaare, sekretær 46
 — Stiansen, Bernt, 19, 20
 Stockfleth, Christoffer, sokneprest
 anet. 1
 — Eggert, sorenskriver anet. 1
 — Jacob, foged anet. 1
 — Joh. A., sokneprest 18
 — Karen g. Boyesen 18
 Suhr (Saur), Bernhard, hoffurer 18
 — Bernhard, sokneprest anet. 2
 — Caspar, prost anet. 2
 Suur, Anne Margrethe g. Boyesen 17
 — Caspar, kjøpmann 18
 — Bernhard, kjøpmann 25
 — Jacobine, g. Swensen 25
 — Jacob Rosted, sokneprest 17, 22,
 25
 — Rebekka 22
 — Søren C., kjøpmann 24, 49
 Suur-Swensen, Signe 47
 Sveen, Jenny g. Swensen 57
 — Reidar, kriminalsjef 57
 Svendsdatter, Barbara S. 20
 — Malene g. Mue 19
 Svendsen, Bastian, klokker 17
 Svendsen, Gunders, 20
 — Rasmus 20
 — Svend 20
 Svensen, Ole, byfogedfullmektig 21
 Swensen, Anna g. Arnesen 38
 — Alfred, distriktslege 42
 — Alfred 42
 — Astrid 48
 — Carl, lege 21
 — Carl, student 32
 — Christian Fredrik, skipsfører 22
 — Dagny, departementsassist. 54
 — David, ingenør 52
 — David D., bokholder 49
 — David D., fabrikkeier 28
 — Einar, o.r.sakfører 33
 — Eivind 57
 — Else-Benit Halling 56
 — Erik Halling, ingenør 48
 — Eva, bibliotekar 53
 — Grethe 25
 — Gunvor g. Glestad 53
 — Guri 56
 — Gustav, byråsjef 41
 — Harriet, kontordame 56
 — Hildur g. Stephansen Smith 46
 — Ingeborg g. Danzer 57
 — Ingeborg 26
 — Inger, lærerinne 54
 — Inger 57
 — Ingrid, lærerinne 52
 — Jacob, grosserer 44
 — Jacob, student 32
 — Johannes, sokneprest 35
 — Karl, kjemi-ingenør 39
 — Karl Rygh, lege 54
 — Kjersti 57
 — Lita g. Arnesen 55
 — Margrethe, lærerinne 37
 — Nils, ingenør 37
 — Nils Th., tannlege 57
 — Olaf 42
 — Per, tannlege 54

- Swensen, Ragna E. 56
 — Ragnar, bokhandlerassist. 57
 — Ragnar, tannlege 51
 — Randi, telefon dame 56
 — Svend 31
 — Søren Suur, børskom.sær 23
 — Terje 57
 — Thomas, sokneprest 13
 — Thorleif 56
 — Thora 32
 — Thorvald, maskiningeniør 49
 — Thrine g. Tandberg 26
 — Thrine 41, 44
 — Valborg, R.-K.-søster 53
 Sønsteby-eie, Jørgen Larsen, gbr.
 anet. 3
 Sørensen, Christen, biskop 14, 59, 64
 Tandberg, A. M., grosserer 27
 — Andreas, bankassistent 27
 — Frithjof 27
 — Johan, gårdbruker 31
 — Joh. Chr., sokneprest 27
 — Jørgen, sorenkskriver 27
 — Nora g. Møller 27
 Tank, Roar, rektor 31
 Tausan, Karen g. Weltzin 52
 Thomasdatter, Elen Johanne 13
 Thomassen, Rasmus 5, 13
 — (Lund), Svend, matros 10
 Thomesen, Rasmus 5, 6
 Thomle, E. A. 25
 Thrane, Paul, kjøpmann 48
 Tollefssrud, Birgitte g. Braathen anet.
 4
 — Hans, lensmann anet. 4
 Torgersdatter, Marie g. Hovind anet.
 4
 Trøndsen, M. 8
 Trøste, Hildegard g. Swensen 53
 Tveiten, Gunnar, lærer 17
 Tønnesen, Mads 8
 Ugland, Ingeborg g. Bentsen 20
 Valnes, Liv g. Holte 50
- Vrålstad, Torbjørn, storbonde 50
 Wahl, Nils 11
 Walnum, Svend, sokneprest 22
 Wang, Eivind 44
 Weholt, Anne g. Breien anet. 4
 — Oluf, gårdbr. anet. 4
 — Povel, gårdbr. anet. 4
 — Simon, gårdbr. anet. 4
 Weltzin, Ch. L. g. Øverland 52
 — L. J., agent 56
 Weltzin, Joh. L., løytmant 52
 — Joh. L., overtollbetjent 52
 — M. W., major 52
 Werring, F. W., buntmaker 39
 — Martin, distriktslege 39
 — Oscar 39
 — Ragna g. Swensen 39
 — Thorvald, skomakermester 39
 Westgaard, Marit g. Øverland
 Westgaard, Marit g. Øverland 52
 Viborg, Thomas 8, 9
 Wigersund, Anne Margrethe g.
 Tandberg 31
 — Christian, sundmann 31
 — Lisa Maria g. Jørgensen 31
 — Niels, landhandler 30
 — Thor 31
 — Thrine g. Swensen 30
 Wormnes, Dorothea g. Werring 39
 Wulfsberg, Gregers W., byfoged 37
 Willoch, byfoged 21
 With, Andrine g. Møller 28
 — Fredrik, skipsfører 28
 — Richard 28
 Øren, Christoffer, gårdbruker anet.
 4
 — Karen g. Fjeld anet. 4
 Øverland, Charlotte g. Swensen 51
 — Elling, gårdbruker 52
 — O. A., historiker 52
 — O. A., tobaksspinner 52
 Aase, Jacob Gabriel, gårdbruker 51
 — Anne Margrethe g. Hestnes 50

Oversiktstavle 1. Swensen.

Oversiktstavle 2.

V 3.

Søren Suur Swensen,

børskommissær

1817—1901

g. m. Jacobine Margrethe Suur

1822—1896

VI.

Thora Swensen
1851—1908

Carl Swensen
1852—1876

Jacob Swensen
1854—1874

Einar Swensen
1856—1900,
o.r.sakfører
g. m. Dagny Eriksen

Johannes Swensen
1862—1920
sokneprest
g. m. Mimmi Halling

Maggen Swensen
1863—1934

VII.

Hildur Swensen
1890—
g. m. Kaare Stephansen Smith

Signe Swensen
1893—

Astrid Swensen
f. og d. 1897

Else Halling
1899—
kunstveverske

Erik Halling Swensen
1902—
ingeniør
g. m. Margit Johannessen

VIII.

Else Berit Halling Swensen
1936—

Oversiktstavle 3.

V 7.

David Dietrichs Swensen,
fabrikkeier
1826—1904
g. m. Thrine Wigersund

VI.

Anna Swensen
1857—1928
g. m. Joh. Ludv. Arnesen

Nils Swensen
1859—1943
ingeniør
g. m. Ragna Werring

Karl Swensen
1861—1930
ingeniør
g. 1. m. Valborg Skattum
g. 2. m. Kathrine Blom

Gustav Swensen
1863—1937
byråsjef

Alfred Swensen
1866—1868

Olaf Swensen
1868—1871

Alfred Swensen
1871—
lege
g. m. Kristiane Müller

VII.

David D. Swensen
1885—
bokholder
g. m. Alvilde M. Guliksrud

Thorvald Swensen
1887—
ingeniør
g. m. Aagot Holte

Ragnar Swensen
1889—
tannlege
g. m. Charlotte Øverland

Ingrid Swensen
1892—

David Swensen
1888—
ingeniør
g. m. Hildegard Trøste

Valborg Swensen
1889—

Eva Swensen
1907—

Gunvor Swensen
1909—
g. m. Kristofer Glestad.

Dagny Swensen
1910—

Per Swensen
1912—
tannlege
g. m. Else Glestad

Inger Swe
1915—

VIII.

Randi Swensen
1927—

Thorleif Swensen
1929—

Ragnar E. Swensen
1926—

Guri Swensen
1928—

Nils Th. Swensen
1919—
tanntekniker
g. m. Jenny Sveen

Ragner Swensen
1923—
bokhandlerasst.

Eivind Swensen
1924—
tannlege

Ingeborg Swensen
g. m. Felix Danzer

Terje Swensen
1943—

Kjersti Swensen
1946—

IX.

Inger Swensen
1947—

V 7.

David Dietrichs Swensen,
fabrikkeier
1826—1904
g. m. Thrine Wigersund

Swensen
1—1930
genør
alborg Skattum
Kathrine Blom

Gustav Swensen
1863—1937
byråsjef

Alfred Swensen
1866—1868

Olaf Swensen
1868—1871

Alfred Swensen
1871—
lege
g. m. Kristiane Müller

Thrine Swensen
1874—1926

Jacob Swensen
1876—1926
grosserer
g. m. Harriet Borchsenius

isen
isen
David Swensen
1888—
ingeniør
g. m. Hildegard Trøste

Valborg Swensen
1889—

Eva Swensen
1907—

Gunvor Swensen
1909—
g. m. Kristofer Glestad.

Dagny Swensen
1910—

Per Swensen
1912—
tannlege
g. m. Else Glestad

Inger Swensen
1915—

Karl Swensen
1918—
lege
g. m. Elise Adamsen

Lita Swensen
1903—
g. m. Joachim Arnesen

Harriet Swensen
1905—

wensen
3—
Nils Th. Swensen
1919—
tanntekniker
g. m. Jenny Sveen

Ragner Swensen
1923—
bokhandlerasst.

Eivind Swensen
1924—
tannlege

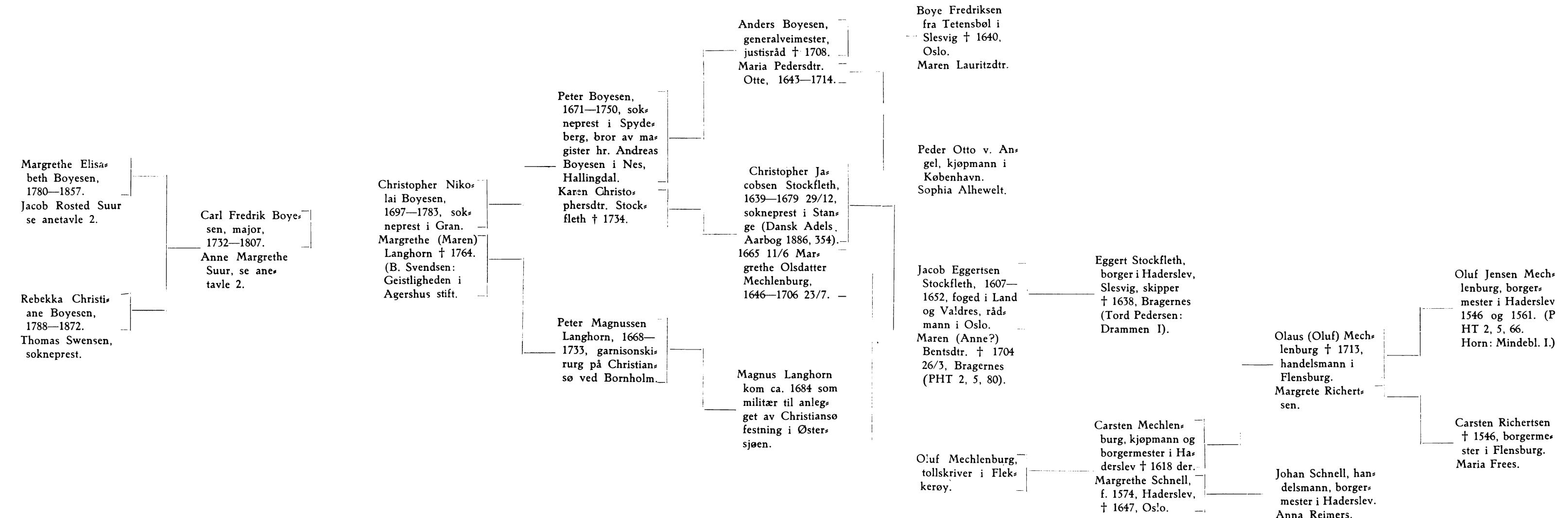
Ingeborg Swensen
g. m. Felix Danzer

Terje Swensen
1943—

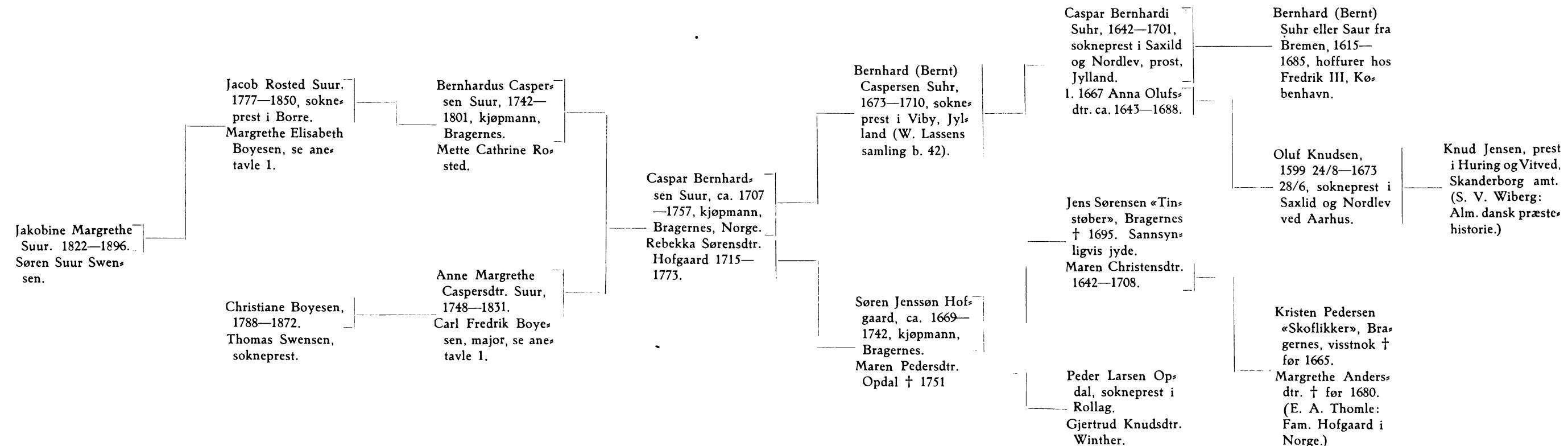
Kjersti Swensen
1946—

IX.
Inger Swensen
1947—

Anetavle 1. Boyesen.

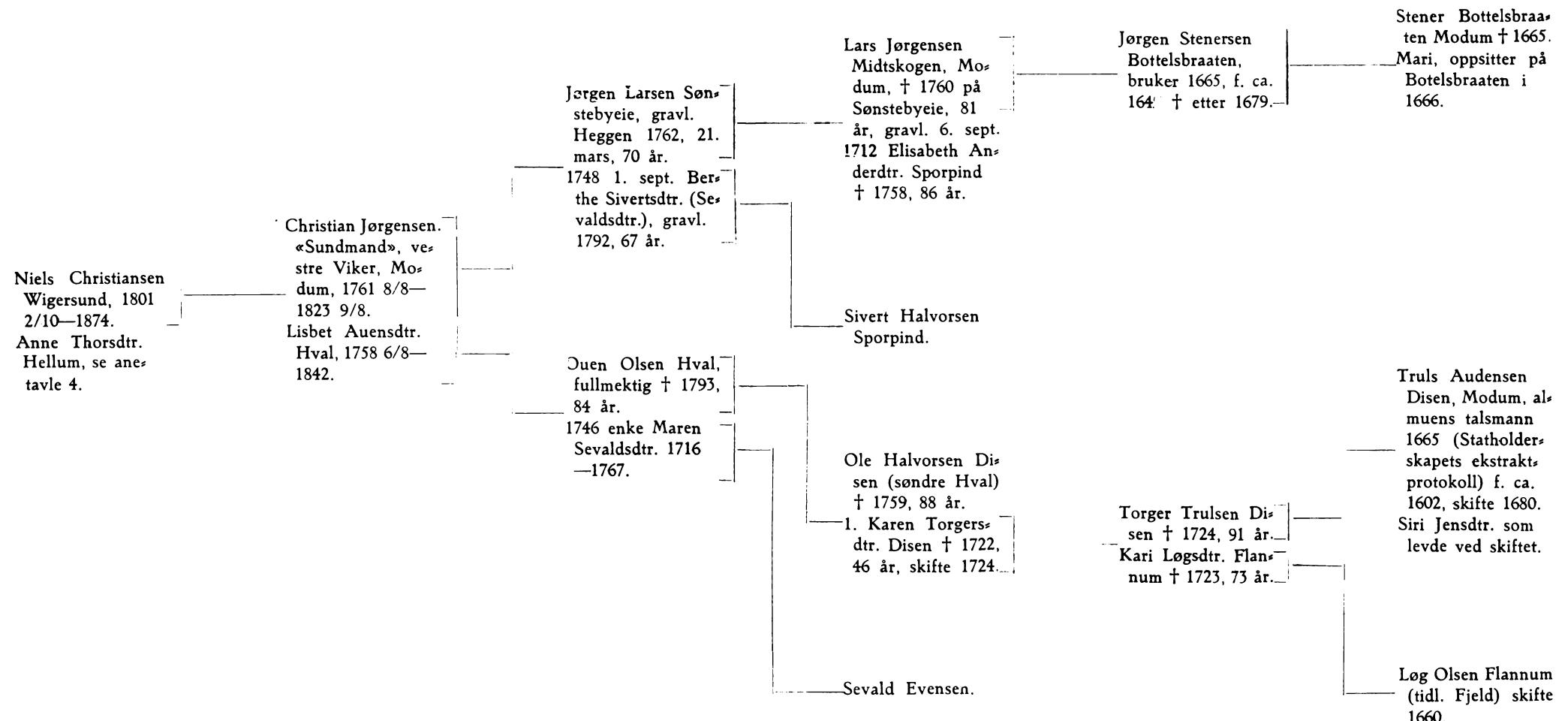

Anetavle 2. Suur.

Anetavle 3. Wigersund.

(Etter Aage Jørgensen, Oslo.)

Anetavle 4. Hellum.

(Etter Th. Hansteen Hernes, Drammen.)

